

UNIVERZITA PARDUBICE  
FAKULTA EKONOMICKO-SPRÁVNÍ

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2017

Nela Holečková

Univerzita Pardubice  
Fakulta ekonomicko-správní

Pracovní poměr u Policie ČR

Nela Holečková

Bakalářská práce

2017

Univerzita Pardubice  
Fakulta ekonomicko-správní  
Akademický rok: 2016/2017

## ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Nela Holečková**  
Osobní číslo: **E14072**  
Studijní program: **B6202 Hospodářská politika a správa**  
Studijní obor: **Veřejná ekonomika a správa: Ekonomika pro kriminalisty a cel-  
níky**  
Název tématu: **Pracovní poměr u Policie ČR**  
Zadávající katedra: **Ústav správních a sociálních věd**

### Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cílem práce je analyzovat postavení, práva a povinnosti tzv. civilních zaměstnanců Policie ČR, pracujících na základě pracovního poměru, včetně komparace s postavením příslušníků Policie ČR, pracujících na základě služebního poměru. Součástí práce bude dotazníkové šetření mezi civilními zaměstnanci Policie ČR.

Osnova:

- Obecná charakteristika policie ČR
- Policie České republiky
- Obecní (městská) policie ČR
- Komparace služebního poměru příslušníků policie ČR s pracovním poměrem
- Pracovní poměr u policie ČR

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy: **cca 35 stran**

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

- BĚLINA, M. a kol. Pracovní právo. 6., dopl. a podstatně přeprac. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014. 496 s. ISBN 978-80-7400-283-0.**  
**GALVAS, M. a kol. Pracovní právo. 2., doplněné a přepracované vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2015. 825 s. ISBN 978-80-210-8021-8.**  
**ŠKODA, J., VAVERA, F., ŠMERDA, R. Zákon o policii s komentářem. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013. 479 s. ISBN 978-80-7380-447-3.**  
**VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky: komentář. 2. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014. 488 s. ISBN 978-80-7400-543-5.**  
**VETEŠNÍK, P., CHAUER, I., ZÍDKA, A. a kol. Obecní policie. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013. 336 s. 978-80-7380-463-3.**



Vedoucí bakalářské práce:

**JUDr. Martin Šmíd**

Ústav správních a sociálních věd

Datum zadání bakalářské práce: **4. září 2016**

Termín odevzdání bakalářské práce: **28. dubna 2017**

doc. Ing. Romana Provozničková, Ph.D.  
děkanka



L.S.

doc. Ing. Jolana Volejníková, Ph.D.  
vedoucí ústavu



V Pardubicích dne 4. září 2016

Prohlašuji:

Tuto práci jsem vypracoval samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využil, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byl jsem seznámen s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Beru na vědomí, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a směrnicí Univerzity Pardubice č. 9/2012, bude práce zveřejněna v Univerzitní knihovně a prostřednictvím Digitální knihovny Univerzity Pardubice.

V Pardubicích dne 30. 5. 2017

Nela Holečková

## **Poděkování**

Ráda bych zde poděkovala vedoucímu bakalářské práce JUDr. Martinu Šmídovi, Ph.D. za jeho čas, trpělivost a cenné rady, které mi věnoval při řešení dané problematiky. V neposlední řadě bych také chtěla poděkovat všem respondentům, kteří mi byli ochotni poskytnout nezbytné informace a osobní názory k vypracování této práce.

## **ANOTACE**

Tato práce je věnována problematice pracovního poměru u Policie České republiky. Stručně se zabývá obecnou charakteristikou Policie ČR. Objasňuje práva, povinnosti a oprávnění příslušníků PČR, strážníků obecní policie, a především náležitostmi pracovněprávního vztahu. Závěr práce je zaměřen na porovnání pracovního poměru s poměrem služebním.

## **KLÍČOVÁ SLOVA**

pracovní poměr, služební poměr, Policie České republiky, porovnání

## **TITLE**

Employment at Police in the Czech Republic

## **ANNOTATION**

This thesis is devoted to the issue of employment at the Police in the Czech Republic. It briefly describe the general characteristics of the Police in the Czech Republic. Also clarifies the rights, duties and powers of the members of the Police, police officers and mainly requirements of employment. The conclusion of the thesis is focused on the comparison of the employment with the service relationship.

## **KEYWORDS**

Employment, service, Police of the Czech Republic, comparison

## Obsah

Úvod.....	10
1 Obecná charakteristika Policie ČR.....	12
1.1 Pojem Policie ČR.....	12
1.2 Vymezení pojmů.....	12
2 Policie České republiky.....	14
2.1 Právní postavení Policie ČR.....	14
2.2 Právní subjektivita Policie ČR.....	14
2.3 Činnost Policie ČR.....	15
2.4 Úkoly Policie ČR.....	16
3 Organizace a řízení Policie ČR.....	18
3.1 Řízení Policie ČR.....	18
3.2 Útvary Policie ČR.....	19
3.3 Služby Policie ČR.....	20
4 Povinnosti a oprávnění policistů.....	22
4.1 Povinnosti policistů.....	22
4.2 Oprávnění policisty.....	23
5 Obecní Policie.....	26
5.1 Působnost obecní policie.....	26
5.2 Pravomoc obecní policie.....	27
6 Řízení a organizace obecní policie.....	28
6.1 Strážník.....	28
6.2 Povinnosti strážníků.....	29
7 Srovnání Policie ČR a obecní policie.....	30
8 Pracovní poměr.....	31
8.1 Pracovněprávní vztahy.....	31
8.2 Pracovní poměr.....	31
8.3 Postup před vznikem pracovního poměru.....	33
8.4 Pracovní smlouva a vznik pracovního poměru.....	33
8.5 Zkušební doba.....	34
8.6 Změna pracovního poměru.....	34
8.7 Skončení pracovního poměru.....	35
8.8 Povinnosti vyplývající z pracovního poměru.....	35



9	Pracovněprávní vztahy v rámci Policie ČR.....	37
9.1	Vznik pracovněprávních vztahů u Policie ČR.....	37
9.2	Příjem zaměstnanců do pracovního poměru u Policie ČR.....	37
10	Praktická část .....	38
10.1	Interpretace dotazníkového šetření .....	38
11	Vyhodnocení dotazníku .....	39
12	Shrnutí praktické části .....	53
13	Závěr .....	55
14	Zdroje.....	57
15	Seznam Příloh.....	61

## **SEZNAM ZKRATEK A ZNAČEK**

**ČR** Česká republika

**PČR** Policie České republiky

**SKPV** Služby kriminální policie a vyšetřování

## Úvod

Téma bakalářské práce nazvané: „Pracovní poměr u policie ČR“ jsem si vybrala záměrně z více důvodů. Jedním z nich je fakt, že se již delší dobu zajímám o činnost a následnou budoucí působnost ve službě u policie ČR. Od toho se také odvíjí mé nynější akademické zaměření – Veřejná ekonomika a správa, Ekonomika pro kriminalisty a celníky, kterou jsem si zvolila záměrně ve druhém ročníku bakalářského studia. Činnost policie mi přijde natolik zajímavá, a především pro společnost důležitá a významná, že jsem se rozhodla zvolit si toto téma pro svou bakalářskou práci.

V teoretické části je detailně popsáno vymezení Policie ČR, právní postavení, subjektivita, úkoly, povinnosti a oprávnění policistů a následné porovnání se strážníky obecní policie, kteří jsou na rozdíl od policistů v pracovním poměru. Poté se detailně zabývám pracovním poměrem, především způsobem jeho založení, náležitostmi pracovní smlouvy, změnou a ukončením poměru.

Hlavním cílem a záměrem této práce je analýza postavení, práv a povinností zaměstnanců v pracovním poměru u Policie ČR a následná komparace s příslušníky u Policie ČR, jež pracují na základě služebního poměru.

Policie tvoří ozbrojený bezpečnostní sbor sloužící k zabezpečení bezpečnosti a pořádku na území České republiky. Nicméně je nutné myslet na to, že stanovené úkoly a celá organizace policie by se neobešla bez pracovníků, kteří nejsou ve služebním poměru, ale v poměru pracovním a zajišťují hladký chod celé organizace, a to od nábory nových příslušníků Policie ČR, různé administrativní práce, personalistiky, materiálního zabezpečení chodu Policie, ale i provádění analýz a dalších personálních činností. Jinými slovy zaměstnanci v pracovním poměru jsou stejně důležití a nezbytní jako příslušníci Policie ČR ve služebním poměru.

Práce se skládá z několika částí, v první části se budu věnovat vymezení základních pojmů, jež jsou významné pro pochopení celé problematiky, jakožto pojem policie, který sahá až do daleké minulosti, pojem bezpečnost, veřejný pořádek a základní pojetí policejní správy. Druhá část bude obsahovat užší problematiku Policie ČR, jakožto právní postavení, subjektivitu, činnost, úkoly, kterými se zabývá, údaje o organizaci a vymezení řídicího orgán a pod orgánů policie ČR.

Praktická část byla zpracovávána na základě dotazníkového šetření, kdy je formou analýzy zjištěných odpovědí od vybraných respondentů zpracované rozlišení odpovědnosti v jednotlivých pracovních sférách.

# 1 Obecná charakteristika Policie ČR

## 1.1 Pojem Policie ČR

V samotném úvodu bude vysvětleno, jaký je význam a hlavní činnost policie České republiky, její uspořádání a pojmové vymezení. Pojem policie, sahá až do daleké minulosti, jejíž používání se začalo objevovat již ve starověkém Řecku. Výraz policie je odvozen z latinského slova *politia* = „veřejná správa“, které bylo původně převzaté od řeckého *polis* = město. Tímto výrazem bylo myšleno starání se, a především udržování blahobytu celé společnosti, resp. průběh bezproblémového chodu celé státní správy jako celku. Historie tento pojem vymezuje mnoha významy od ústavního pořádku až ke kompromisu zájmů bohatých a chudých. Toto si lze vyložit jako postavení občana v rámci jeho práv a povinností v každém společenství. Historicky šlo tento pojem chápat od veškeré státní činnosti, avšak později se zaměření značně zužovalo především na oblast obrany a ochrany osob a majetku. Z původního zaměření se na celou státní správu, se mnohé změnilo, zejména když tento pojem začal být chápán pouze pro správu vnitřní, která je tvořena relativně samostatným odvětvím veřejné správy.

V dnešním pojetí se význam policie vyměřuje na veřejnou správu v rámci specifických orgánů systému státu z pohledu institucionálního hlediska. Policie je definována jako ozbrojený bezpečnostní sbor, jež ochraňuje a plní funkci státní správy, a především bdí nad dodržováním vnitřního veřejného pořádku a bezpečnosti v celé České republice. [29]

## 1.2 Vymezení pojmů

Bezpečnost je chápána jakožto ochrana práv, majetku, života, svobody a zdraví občanů ve společnosti, před případným vzniklým ohrožením. Pojmu bezpečnost se dá také rozumět jako stav, kdy je možnost vzniku škody, z jakýchkoliv vnitřních či vnějších důvodů, předejít. Bezpečnost se odráží od ochrany ústavního zřízení a základních práv a svobod.

Veřejným pořádkem je myšlena ochrana pravidel chování lidí na veřejnosti. V širším slova smyslu je to chápáno, jakožto ochrana pravidel chování, které vymezují dané právní normy i obecná pravidla chování, jež nejsou nikde přesně specifikována, ale každému by měla být jasná pro fungování bezproblémového soužití ve společnosti. Pod pojmem veřejný pořádek je také chápáno zajištění klidného a bezproblémového stavu a chodu společnosti, jež upravují právní i neprávní normy jako základ pro vznik, rozvoj a zánik společenských vztahů na místech

veřejných a veřejnosti přístupných. Zejména však zajištění důstojného života a spořádaného soužití všech občanů.

Policejní správu lze chápat jako veškerou veřejnou správu neboli jako určitý systém a činnost orgánů vykonávající veřejnou správu a zejména orgán, jež má za úkol řešení otázek bezpečnosti státu. V širším pojetí je proto vhodnější označení „bezpečnostní správa“. [15]

## **2 Policie České republiky**

### **2.1 Právní postavení Policie ČR**

Policie České republiky byla zřízena zákonem České národní rady č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky. [18] Podle zákona se řadí mezi jeden z tzv. veřejných bezpečnostních sborů státu, jež je podřízen Ministerstvu vnitra. Mezi veřejné sbory dále patří také Vojenská policie, Vězeňská služba, celní správa, obecní policie a Hasičský záchranný sbor České republiky. Organizační členění se dělí na Policejní prezídium ČR a na další útvary s územní působností (útvary vyšetřování). Policie zaujímá ozbrojený článek s působností na celém území České republiky. Hlavními úkoly je především řešení otázek vnitřního veřejného pořádku a bezpečnosti státu v rozsahu vymezeném ústavními zákony a ostatními závaznými právními předpisy. Úkoly policie se odráží od bezpečnostní politiky státu stanovené vládou. Základem činnosti veřejných sborů je výkon dozoru, především tzv. pořádkového dozoru a zásahové činnosti, která je prováděna zejména bezprostředními zásahy a faktickými pokyny, které ovšem nejsou po formální stránce brány jako správní akty. Těmto skutečnostem odpovídá fakt, že jsou příslušníci policie vybaveni donucovacími prostředky, včetně zbraní, které mají za stanovených, zákonem daných podmínek povoleny použít. [21]

Příslušníci veřejných sborů jsou v tzv. služebním poměru, který je upraven zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Avšak výjimku představuje v tomto ohledu obecní policie, kde jsou strážníci v pracovním poměru k obci. Pracovní poměr strážníků obecní policie je upraven zákoníkem práce, zákon č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Policie vystupuje pod jménem státu a vykonává tak přímou státní správu. Policie České republiky je také povinna spolupracovat s mezinárodními organizacemi, policejními institucemi a bezpečnostními sbory jiných států. Avšak základem je působnost na území ČR, pokud jiný zákon nebo mezinárodní smlouva nestanoví opak. Stanovené právní předpisy upravují veškerý rozsah činnosti policie. [32]

### **2.2 Právní subjektivita Policie ČR**

Policie je orgán, jež je součástí státu. Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, uvádí, že policie není

organizační složkou státu. Podle výroku Nejvyššího soudu je nutno zdůraznit, že PČR není právnickou osobou a zákon jí tudíž nepřiznává ani způsobilost být účastníkem řízení před soudem. Veškerou způsobilost, mít práva a povinnosti, a to i být aktivním účastníkem řízení, má za PČR v plném znění stát, tj. Česká republika. Toto stanovisko bylo vyřčeno v plénu Nejvyššího soudu v roce 1997. [31]

## **2.3 Činnost Policie ČR**

Policie jakožto bezpečnostní sbor hraje velice důležitou roli v běžném životě všech občanů, každý člověk se totiž může ocitnout v situaci, kdy bude muset vyhledat pomoc od specializovaných sborů. Nicméně okruh činností policie je velice široký, nejčastěji policie zastává roli v komunikaci občanů se státem či rovnou interpretuje státní moc vůči jednotlivcům. Proto je policie vybavena určitými oprávněními a prostředky, kterými koná svou činnost v rámci zákonně stanovených formách, což pro občany představuje především právní jistotu v daných situacích.

Nejčastější forma činnosti policie je prováděna formou faktických pokynů či bezprostředních zásahů, ale také vydávání správních aktů (abstraktní i konkrétní správní akty). Převážná činnost policie je obecně upravena v zákoně o policii. Dále bývá také upřesněna právními předpisy, jež se vztahují k jednotlivým oblastem daných úkolů policie, např. zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a mnoho dalších.

Policie České republiky působí v základu především na území státu, avšak mohou nastat i výjimky, kdy je nutnost zajistit spolupráci v mezinárodních vztazích. Tyto vztahy jsou v tomto případě upraveny mezinárodní smlouvou, tzv. bilaterální smlouvou. Nejčastější případy uzavírání bilaterálních smluv je se sousedními státy.

Činnost policie vykovávají jak sami policisté (příslušníci ve služebním poměru), tak i civilní zaměstnanci policie. Oprávnění provést zákrok mají pouze policisté, avšak další delegované úkony v obou poměrech (služební i pracovní) jsou upraveny právními předpisy. Rámcové vymezení úkolů je obsaženo v zákoně o Policii, kde stanovuje základní povinnosti policistů, jejich oprávnění vůči osobám, včetně použití donucovacích prostředků, dále popisuje vztahy mezi subjekty a nakládání s informacemi použitými k výkonu funkce.



## 2.4 Úkoly Policie ČR

Hlavním úkolem policie je služba veřejnosti, což je chápáno jako ochrana bezpečnosti osob a majetku, veřejného pořádku a předcházení trestné činnosti v oblasti veřejného života. Vymezení úkolů činnosti policie také významně řeší otázku stanovení počtu policistů, nároky na jejich požadovanou kvalifikaci, dosažené vzdělání apod. Lze říci, že definováním přesných úkolů je odvozena celá činnost a organizace policie jako celku. Stanovené úkoly, které má policie uloženy plnit jsou vymezeny věcnou působností. Od čehož se odvíjí celková organizační struktura, obsah činnosti a rozsah svěřených oprávnění a povinností. [22] Podle zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, tak policie plní tyto úkoly:

1. chrání bezpečnost osob a majetku,
2. spolupůsobí při zajišťování veřejného pořádku, a byl-li porušen, činí opatření k jeho obnovení,
3. vede boj proti terorismu,
4. odhaluje trestné činy a zjišťuje jejich pachatele,
5. koná vyšetřování o trestných činech,
6. zajišťuje ochranu ústavních činitelů České republiky a bezpečnost chráněných osob, kterým je při jejich pobytu na území České republiky poskytována osobní ochrana podle mezinárodních dohod,
7. zajišťuje ochranu zastupitelských úřadů, ochranu sídelních objektů Parlamentu, pokud zákon nestanoví jinak, prezidenta republiky, Ústavního soudu, Ministerstva zahraničních věcí ČR, Ministerstva vnitra ČR a dalších objektů zvláštního významu pro vnitřní pořádek a bezpečnost, které určí vláda na návrh ministra vnitra, rovněž zajišťuje ochranu objektů, pro které taková ochrana vyplývá z mezinárodní dohody, kterou je Česká republika vázaná,
8. dohlíží na bezpečnost a plynulost silničního provozu a spolupůsobí při jeho řízení,
9. odhaluje přestupky,
10. projednává přestupky, pokud tak stanoví zvláštní zákon (zákon č. 186/1992 Sb.),
11. vede evidence a statistiky potřebné pro plnění svých úkolů,
12. vyhláší celostátní pátrání, přitom je oprávněna zveřejňovat údaje nezbytné k identifikaci hledaných osob,

13. na základě vyznamenání orgány Vězeňské služby České republiky provádí úkony související s bezprostředním pronásledováním osob, které uprchly z výkonu vazby nebo z výkonu trestu odnětí svobody,
14. zadržuje svěřence s nařízenou ústavní nebo uloženou ochrannou výchovou, kteří jsou na útěku a spolupůsobí při jejich vyhledávání,
15. zajišťuje pohotovostní ochranu jaderných zařízení, která určí vláda České republiky, a podílí se na fyzické ochraně jaderného materiálu při jeho přepravě podle zvláštního zákona (zákon č. 18/1997 Sb.),
16. kontroluje doklady o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 168/1999 Sb.) [2]

Náplní práce policie je rovněž řešení úkolů státní správy, pokud tak stanoví zvláštní zákon. Policie rovněž plní úkoly při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku. Obec nemusí být schopna plnit své povinnosti nebo na to nemá dostatečné prostředky, potom je možné pověřit policii, která je ze zákona povinna vykonat danou činnost a splnit úkoly, jimiž byla pověřena. Policie je v určitém měřítku závislá na dalších subjektech při výkonu svého poslání. K vykonávání daných úkolů je často nucena přinejmenším spolupráce s dalšími subjekty (právníky a fyzickými osobami), nejčastěji ve formě poskytnutí určité informace. Tito osoby jsou povinni požadované informace poskytnout, pokud nejsou vázány jinými obecně závaznými právními předpisy, které tomu mohou bránit.

Na druhé straně je od policie vyžadován aktivní zákrok v případě ohrožení nebo narušení společensky uznávaných hodnot, a to kdykoliv, kdy o to člen společnosti požádá, a to i v případě mimo rámec úkolů, kterým se daná složka policejního systému v rámci své působnosti zabývá. Podle mého názoru, by určité úkoly policie měly být přímo navrhovány, a především následně realizovány od samotných policistů, kteří dané problematice rozumí v rámci výkonu své služby nejlépe. Za situace lepšího zajištění pořádku a bezpečnosti, v praxi se pak může objevit situace, kdy policisté nemají dostatek oprávnění, a hrozí neúmyslné překročení kompetencí. Mělo by se brát v potaz, že pojem policie jakožto služba veřejnosti znamená zjištění nedostatků a následná náprava na té nejnižší úrovni, resp. nejbližší k občanům. Služba veřejnosti působí na blaho a prospěch celé společnosti, ale na druhé straně může určitým způsobem omezovat jednotlivce na jeho právech, jestliže z toho má společnost užitek. [33] [34]

### **3 Organizace a řízení Policie ČR**

Jak již bylo zmíněno výše, policie je vztahem k Ministerstvu vnitra ČR (dále jen „ministerstvo“) podřízena. Ministerstvo je podle kompetenčního zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev, zařazeno mezi ústřední správní orgány státní správy. V čele ministerstva stojí ministr, který odpovídá za činnost policie jako celku vládě a je i přímým nadřízeným policejního prezidenta. Nicméně plnění úkolů nejsou řízena přímo ministerstvem, ale pouze usměrňována právními předpisy, např. vyhláškami nebo interními normativními akty (nařízení či pokyny ministerstva vnitra). V obecném hledisku ministerstvo plánuje především jednotlivé formy předejití ohrožení bezpečnosti a pořádku ve společnosti a zajišťuje bezproblémovou komunikaci a činnost mezi jednotlivými složkami systému. Jednotlivé útvary policie jsou zřízeny ministrem na návrh policejního prezidenta, který jej jmenuje a odvolává. [10] [27]

V čele policie a policejního prezidia České republiky stojí policejní prezident, který je hlavním představeným všech policistů. Policejní prezidium je vrcholným orgánem policie, avšak opravňuje řídit policii jen tehdy, nestanoví-li zákon o policii jinak. [20] Podle zákona o policii, Policii ČR tvoří Policejní prezidium České republiky, útvary s působností na celém území České republiky a útvary s územně vymezenou působností, tj. krajská ředitelství. [17] Struktura policie je označena jako dvoustupňová, na jedné úrovni s policejním prezidiem a útvary s celostátní působností, na druhé úrovni krajská ředitelství. Základ celého organizačního celku Policie České republiky je tvořen taxativně stanovenými složkami. [14]

#### **3.1 Řízení Policie ČR**

Podle zákona je Policejní prezidium hlavním řídicím orgánem veškeré činnosti policie při plnění úkolů, za předpokladu, že tento zákon nestanoví jinak. V čele policejního prezidia stojí policejní prezident, který je přímo podřízen ministrovi vnitra a odpovídá za veškeré plnění úkolů a činnosti policie. V současné době jím je genmjr. Mgr. Bc. Tomáš Tuhý, který je ve funkci od 12. dubna 2014 pověřen vládou České republiky. [26] Hlavní činností policejního prezidenta je zabezpečování plnění úkolů policie a stanovování hlavních úkolů Policejního prezidia. [27]

Policejní prezident je hlavní představený všech policistů, s výjimkou policistů povoláných k plnění úkolů Ministerstva vnitra. Policejnímu prezidentovi jsou podřízeni náměstci v rámci policejního prezidia, v současnosti jsou tři a to:

- náměstek pro trestní řízení,
- náměstek policejního prezidenta pro službu kriminální policie a vyšetřování,
- náměstek policejního prezidenta pro ekonomiku [14]

Za řízení vymezených organizačních útvarů odpovídají příslušní náměstci policejnímu prezidentovi. Avšak ve skutečnosti převedená odpovědnost neznamená zbavení odpovědnosti policejního prezidenta za tyto jednotky. Nicméně po skončení funkčního období policejního prezidenta lze očekávat nastoupení do jeho funkce některým z náměstků, není-li prezident ustaven vládou jinak.

Za všechny služby a ochranné útvary služeb, které zajišťují ochrannou funkci policie, stojí ředitelé. Tito ředitelé jsou ve služebním poměru podle příslušného zákona. Ředitelé jsou jmenováni, odvoláváni, a výkonem funkce pověřeni policejním prezidentem. Takovéto oprávnění podtrhuje odpovědnostní vztah prezidenta policie za řízení celé složky policie pod dohledem ministra. Součinnost a spolupůsobení ministerstva je více než značná, a to především v otázkách hospodářského zabezpečení řízení útvarů a služeb policie. [29]

### **3.2 Útvary Policie ČR**

Policie je členěna na útvary, jež tvoří organizační jednotky systému zřízené zákonem či zákonným zmocněním ministra vnitra či policejního prezidenta.

**Útvary s působností na celém území České republiky tvoří:**

- Národní protidrogová centrála služby kriminální policie a vyšetřování (dále jen SKPV),
- Útvar pro odhalování organizovaného zločinu SKPV,
- Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV,
- Útvar zvláštních činností SKPV,
- Útvar speciálních činností SKPV,
- Útvar dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu,
- Kriminologický ústav Praha,
- Útvar rychlého nasazení [35]

### **Útvary s územně vymezenou působností tvoří:**

- Správy krajů (celkem 7),
- Správa hlavního města Prahy,
- Okresní ředitelství (celkem 73),
- Městská ředitelství Brno, Ostrava a Plzeň
- Obvodní ředitelství Praha I až IV, Praha I (obvody 1,6 a 7), Praha II (obvody 2 a 5), Praha III (obvody 3, 8 a 9) a Praha IV (obvody 4 a 10)

Policejnímu prezidiu je tedy podřízeno 8 krajských správ (včetně správy hlavního města Prahy). Na jejich území jsou rozloženy okresní ředitelství a následně nižší obvodní ředitelství, jež jsou nejbližší k občanovi. V tomto výčtu je zřejmé, že má policie nespočet útvarů, s kterými disponuje. Podle mého názoru by částečná regulace vyšších okresních ředitelství, resp. snížení počtu funkcionářů, a následné zvýšení počtu policistů ve službě na nižších úrovních dopomohla k lepší efektivitě činnosti policie. [36]

### **3.3 Služby Policie ČR**

V rámci policie působí zákonem stanoveným také několik služeb, které jsou považovány za několik základních činností policie, nikoliv útvarů či složek. Jsou to tyto služby:

- Služba pořádkové policie,
- Služba kriminální policie a vyšetřování,
- Služba dopravní policie,
- Služba správních činností,
- Ochranná služba,
- Služba cizinecké a pohraniční policie,
- Služba rychlého nasazení,
- Služba železniční policie,
- Letecká služba [3]

Uvedené rozdělení nabírá na významu pouze z hlediska ke vztahům uvnitř policie, k jiným státním orgánům je toto rozdělení prakticky nedůležité. Jelikož policie dostává a plní úkoly jako celek dle platného zákona o policii, § 43 přesněji vymezuje právo každého občana na

žádost o pomoc jakéhokoliv policisty či policejního útvaru. Ti jsou povinni pomoc poskytnout v rozsahu své působnosti. Nicméně se musí brát v potaz, že některá opatření jsou svěřována pouze policistům v konkrétních policejních službách (např. podle § 20e mají pouze policisté služby železniční policie oprávnění při zajišťování bezpečnosti železniční dopravy). Další služby je možno zřídit, upravit či zrušit pouze zákonem. V čele těchto služeb stojí jednotliví ředitelé. [37]

## **4 Povinnosti a oprávnění policistů**

Policie ČR má v rámci své činnosti, vedle výkonu daných úkolů a prostředků k výkonu policejní, resp. státní správy, stanoveny své povinnosti a oprávnění, jimiž disponují policisté při výkonu své funkce. Tyto povinnosti reflektují vztah mezi policií a společností v zájmu veřejné bezpečnosti a značné zasažení do základních práv a svobod, při výkonu veřejné správy, jakožto fungování státu. [15]

### **4.1 Povinnosti policistů**

Základním elementem policistů při výkonu svých služebních zákroků a úkonů je nutnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob a zamezit vznik újmy na zdraví, případně snížit zásah do základních práv a svobod na co nejmenší nezbytně možnou míru k dosažení požadovaného cíle. Stanovené povinnosti a oprávnění jsou pro všechny policejní sbory a služby vesměs společné, avšak mohou se lišit vzhledem k charakteru a zaměření konkrétních policejních sborů či služeb, jak to je vymezeno v příslušných právních předpisech. [19]

Povinnosti, jež je policista nucen vykonávat, a především dodržovat jsou obsaženy v různých právních normách, zákonných i podzákonných. Tyto právní normy definují, jak se mají policisté ve výkonu funkce chovat, resp. jak mají jednat a postupovat při svých zákrocích, a to v době služby, ale i mimo ni.

V zákoně č. 283/1991 Sb., o Policii ČR a v zákoně č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů jsou přesně definovány jednotlivé základní povinnosti, které musí být naplňovány po dobu výkonu služby policisty ve služebním poměru. [12] I v jiných právních předpisech se nacházejí povinnosti a oprávnění policistů, např. zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád vymezuje postavení policejního orgánu jako orgánu činného v trestním řízení.

Podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů dle § 45 jsou povinnosti policisty následující:

1. dodržovat služební kázeň,
2. zdržet se jednání, které může vést ke střetu zájmů služby se zájmy osobními a ohrožit důvěru v nestranný výkon služby, zejména nezneužívat ve prospěch vlastní nebo v prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby a v souvislosti s výkonem služby nepřijímat dary nebo jiné výhody,

3. zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu služby; to neplatí, jestliže byl příslušník této povinnosti zproštěn služebním funkcionářem, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak,
4. prohlubovat svoji odbornost a udržovat svoji fyzickou zdatnost potřebnou pro zastávané služební místo a podrobovat se jejímu ověřování služebním funkcionářem,
5. dodržovat pravidla služební zdvořilosti,
6. poskytovat bezpečnostnímu sboru osobní údaje nezbytné pro rozhodování ve služebním poměru a pro plnění povinností bezpečnostního sboru podle zvláštních právních předpisů,
7. vykonávat službu tak, aby nebyla ovlivňována jeho politickým, náboženským nebo jiným přesvědčením,
8. ohlašovat vedoucímu příslušníkovi závady a nedostatky, které ohrožují nebo ztěžují výkon služby, a skutečnost, že byl pravomocně odsouzen pro trestný čin, bez zbytečného odkladu,
9. chovat se a jednat i mimo službu tak, aby svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru.

Ve výkonu některých práv jsou policisté, resp. příslušníci bezpečnostních sborů omezeni, což je odvozeno od významu služebního poměru a zájmu na jeho nestranném a nezávislém výkonu.

[34]

## **4.2 Oprávnění policisty**

V současné době je dán důraz na co nejefektivnější činnost policie a policistů. S efektivním plněním úkolů policie jsou spojeny povinnosti, ale stejně tak i oprávnění, jimiž policisté disponují při výkonu služby. K řádnému a úspěšnému plnění svých povinností jsou zákonem poskytnuta mnohá oprávnění, jimiž policisté disponují. Nicméně při realizaci a uplatňování daných pravomocí dochází k určitým zásahům do práv a svobod občanů, které jsou jasně definovány zejména v základní listině práv a svobod, v Ústavě České republiky a dalších právních předpisech. Proto je nutností policisty dodržovat zákonné předpoklady, podmínky a jiné náležitosti v co největší možné míře omezení zásahů do těchto práv obyvatel České republiky.



Obecná charakteristika oprávnění je definována jako soubor opatření, s nimiž disponují příslušné organizace a podmínky jejího použití jsou přesně vymezeny zákonem. V zákoně o policii ČR jsou charakterizovány základní oprávnění policistů. Ty se vztahují na všechny příslušníky policie. V některých jiných právních předpisech jsou obsažena i další oprávnění policistů.

### **Základními oprávněními policisty jsou:**

1. Policista je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení přestupku a jeho pachatele, jakož i pro vypátrání hledaných nebo pohřešovaných osob a věcí, a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu dostavila na určené místo k sepsání protokolu o podání vysvětlení.
2. Osoba je povinna výzvě podle odstavce 1 vyhovět.
3. Vysvětlení může odepřít pouze osoba, která by jím sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, svému sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželu nebo druhu nebo jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pocítovala jako újmu vlastní, způsobila nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přestupek.
4. Vysvětlení nesmí být požadováno od osoby, která by jím porušila státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byla této povinnosti příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má, zproštěna.
5. Policista je povinen osobu předem poučit o možnosti odepřít vysvětlení podle odstavců 3 a 4.
6. Kdo se dostaví na výzvu, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělku (dále jen „náhrada“). Náhradu poskytuje policie. Nárok na náhradu nemá ten, kdo se dostavil jen ve vlastním zájmu nebo pro své protiprávní jednání.
7. Nárok na náhradu podle odstavce 6 zaniká, jestliže jej osoba neuplatní do sedmi dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavce 1 dostavila; o tom musí být osoba poučena.
8. Nevyhoví-li osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle odstavce 1, může být předvedena k sepsání protokolu o podání vysvětlení.
9. Protokol o podání vysvětlení musí být s osobou sepsán bez zbytečného odkladu po jejím předvedení; po jeho sepsání policista osobu ihned propustí.
10. O předvedení sepíše policista úřední záznam. [1]

Každý policista by se měl neustále chovat profesionálně v plnění svých úkolů v rámci svých oprávnění, a to i v případě mimo službu. V případě porušování, zneužívání či dokonce neplnění svých povinností se policista dopouští porušení zákonnosti. [17]

## 5 Obecní Policie

Na územích obcí je v rámci samostatné působnosti možnost zřizovat obecní policii, především k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku. Obce tuto možnost využívají zejména ke snížení trestné činnosti a dalšího protiprávního jednání, ke kterému dochází rok od roku k razantnímu nárůstu na mnoha územích obcí v České republice. Zřizování obecní policie je v právním základu možné podle zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů. Obecní policie jakožto orgán obce je zřizován či zrušen zastupitelstvem, a to obecně závaznou vyhláškou. Nicméně zřizování obecní policie není pravidlem. Zpravidla je brán ohled na místní podmínky v obci, které nasvědčují okolnostem s nutností zřídit další orgán zajišťující bezpečnostní politiku jednotlivých samosprávných celků. Jinými slovy obecní policie nemusí být zřízena ve všech obcích, pokud k tomu není výrazný důvod. Rozhodujícím hlediskem o zřízení obecní policie jsou jednoznačně finanční možnosti a prostředky, s kterými daná obec disponuje. Zřízení a celkový provoz obecní policie je dotován z obecního rozpočtu příslušné obce. [38]

Další možností je také uzavření veřejnoprávní smlouvy mezi dvěma či více obcemi v rámci jednoho kraje, kde se dohodnou podmínky na výkonu činnosti obecní policie na všech územích obcí. Veřejnoprávní smlouva upravuje práva, povinnosti a vzájemné vztahy smluvních stran, a především smluvené úkoly, které bude obecní policie vykonávat na území jiné obce.

Podle zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii v § 1 odst. 1 je uvedeno, že obecní policie je orgánem obce, díky čemuž nemá jako taková právní subjektivitu. Strážníci obecní policie jsou v pracovním poměru k obci, působí tedy jako zaměstnanci obce, proto je na ně vztážen zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, který upravuje pracovní vztahy mezi zaměstnanci a zaměstnavatelem. Zde je vidět rozdíl od policistů Policie ČR, kteří jsou příslušníky tzv. bezpečnostních sborů ve služebním poměru, na které se vztahuje jiný zákon, resp. zákon č. 161/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů. [28]

### 5.1 Působnost obecní policie

V rámci obecní policie se hovoří pouze o působnosti místní, a to z toho důvodu, že zabezpečuje záležitosti veřejného pořádku pouze na území dané obce (obcí), která obecní policii zřídila. Záležitosti veřejného pořádku jsou jedny z nejdůležitějších otázek, které se řeší na území

samosprávných celků. Nicméně žádný zákon nestanovuje její přesnou definici, ale bezpochyby sem může být zahrnuto vydávání obecně závazných vyhlášek v samostatné působnosti obce. Toto oprávnění je přesněji uvedeno v § 35 odst. 2 zák. č. 128/2000 Sb., o obcích, kde je obec nucena pečovat o uspokojování místních potřeb občanů v dané obci, například ochrana veřejného pořádku. Obecní policie a policie ČR se v mnoha činnostech liší, nicméně v tomto bodě se jejich výkon práce shoduje, jelikož působnost obou složek je v zájmu zajištění veřejného pořádku. [38]

Obecní policie není v žádném případě zakládána pro nahrazení činnosti Policie ČR. Jejich zásadní rozdíl je v místní působnosti, jak již bylo uvedeno výše, Policie ČR působí celostátně, kdežto obecní policie pouze na území samostatné působnosti obce či obcí. Téměř veškerá část úkolů, kterou je obecní policii pověřena plnit je v rámci samostatné působnosti obce, popřípadě na území jiné obce, s kterou obec uzavřela veřejnoprávní smlouvu. Mimo jiné, obecní policie může působit i v přenesené působnosti, je-li to výslovně zákonem stanoveno, a plnit další úkoly v rámci státní správy, např. zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, dále zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu) nebo oznamovat podezření ze spáchání přestupku, správního deliktu nebo trestného činu. [39]

## **5.2 Právomoc obecní policie**

Obecní policie má stejně jako PČR právomoc, a to v zajišťování zabezpečení místních záležitostí na příslušných územích. Právomoc vymezuje množství práv a moci, které jsou potřeba ke splnění jasně určených úkolů příslušného orgánu. Právomoc strážníkům umožňuje zastávat rozhodování ve věcech pracovní náplně v souhrnu určitých práv v rámci výkonu práce. Jinými slovy právomoc obecní policie slouží k naplňování místních potřeb a záležitostí, které daná obec vykazuje.

Obecní policie je vybavena určitými pravomocemi neboli určitým rozsahem oprávnění, které jí umožňuje určitý zásah do práv a svobod občanů příslušné obce. Podrobně popsaná oprávnění strážníků obecní policie jsou vyjádřena v § 11 až § 22 v zákoně č. 553/1991 Sb., o obecní policii. Velké množství pravomocí obecní policie se ztotožňuje s oprávněními, jež je povinna konat Policie ČR. Z čehož vyplývá, že se oprávnění daných složek překrývají. Nicméně výčet uvedených oprávnění strážníků obecní policie v zákoně je pevně daný a není možné jej dále upravovat či rozšiřovat rozhodnutím obce. [28]

## 6 Řízení a organizace obecní policie

Zřízení obecní policie není povinností. Nicméně obec má možnost kdykoliv obecní policii zřídit či zrušit, a to zastupitelstvem obce v rámci obecně závazné vyhlášky. Obecní policie je řízena starostou obce, případně jiným členem zastupitelstva obce, pokud je jím pověřen. V případě statutárního města a hlavního města Prahy je řízena primátorem. Ve většině případů řídí obecní policii sám starosta obce. Avšak v určitých případech, resp. při řešení některých úkolů může být funkcí pověřen i některý ze strážníků, avšak musí splňovat podmínky, které jsou vymezeny zákonem o obecní policii. Těmito úkoly není myšleno jen samotné řízení obecní policie, ale např. pověření ve výkonu pracovněprávních vztahů čekatelů či strážníků v rámci obecní policie. [4]

Na rozdíl od Policie ČR je řízení a celková organizace obecní policie podstatně jednodušší, a to především díky rozdílnosti v působnosti a specializaci v zaměření se na řešení otázek místních záležitostí veřejného zájmu. Jakožto ochrana veřejného pořádku, bezpečnosti a uspokojování potřeb obyvatelstva v daném územním katastru obce či obcí.

### 6.1 Strážník

Strážník je veřejný činitel, který je zaměstnancem obce, nikoliv obecní policie, kterou ve většině případů vede starosta obce. Zaměstnanci jsou v poměru pracovním u obecní policie, a lze je rozdělit do 3 skupin, na tzv. strážníky, čekatele a ostatní zaměstnance. Zaměstnanci obecní policie se řídí zákoníkem práce pro jejich pracovněprávní poměr. Podmínky pro zájemce, kteří se chtějí stát strážníky obecní policie, jsou definovány v zákoně o obecní policii (střední vzdělání, osvědčení o splnění odborných předpokladů atd.). Avšak u ostatních zaměstnanců se nepředpokládá vykonávání funkce strážníků, proto je jejich pracovní poměr realizován na základě jiných dokumentů nežli pracovní poměr sjednaný u strážníků či čekatelů. [8]

Osvědčení, které strážníkům umožňuje vykonávat povinnosti a oprávnění podle zákona o obecní policii a dalších zákonech, strážník získá na základě úspěšného složení zkoušek před komisí Ministerstva vnitra. Strážníci i čekatelé jsou podrobeni školením a výcvikům před touto zkouškou, za které odpovídá obec. Zkouška je složena z písemného testu a ústní části. Strážníci jsou povinni zkoušku opakovat každé 3 roky. Ve výjimečných případech může ministerstvo vnitra požádat o dřívější přezkoušení na základě zákonných důvodů. [9]

## 6.2 Povinnosti strážníků

Povinnosti strážníků obecní policie, jež díky zákrokům a úkonům plní své delegované úkoly jsou obsaženy v zákoně o obecní policii v § 6 až v § 10. Nejdůležitější zmíněnou povinností v příslušném zákoně je povinnost strážníků dbát cti, vážnosti a důstojnosti všech osob, s kterými přijdou do styku v rámci výkonu své práce. Zároveň strážník musí předcházet vzniku bezdůvodné újmy a zásahu do práv a svobod při dosahování účelu sledovaného úkonu. Při případném zásahu do práv nebo svobod osob, je strážník povinen poučit osoby o jejich právech, pokud to povaha a okolnosti zákroku nebo úkonu umožní. Strážník je také povinen na požádání jakékoliv osoby poskytnout pomoc v rozsahu svých oprávnění a povinností. [28]

V případě důvodného podezření, je-li spáchán trestný čin, přešupek či jiný správní delikt je strážník povinen provést zákrok, úkon či učinit jiné opatření a okamžitě uvědomit Policii ČR, která se ujme dalšího vyšetřování. Strážník je ke své práci vázán i mimo pracovní dobu v mezích zákona, což znamená, že je povinen provést zákrok, popř. jiná opatření, zejména vyrozumět útvar Policie ČR, má-li důvodné podezření ze spáchání jakékoliv protiprávní činnosti, případně alespoň zajistit místo činu proti vstupu nepovolaným osobám. Nečinnost strážníka by měla za následek porušení zákona s příslušnými následky stíhání. Podle zákona jsou i některé výjimky, kdy strážník není povinen provést zákrok nebo úkon pro splnění úkolu, a to, jestliže je:

- pod vlivem léků nebo jiných látek, které závažným způsobem snižují jeho schopnost jednání,
- k jeho provedení nebyl odborně vyškolen ani vycvičen a povaha zákroku takové odborné vyškolení nebo vycvičení vyžaduje nebo,
- zřejmé, že zákrok nebo úkon nemůže úspěšně dokončit

Dále je zákonem dáno, že je strážník povinen prokázat svou totožnost k obecní policii při výkonu své pravomoci, a to stejnojmenně s odznakem obecní policie, identifikačním číslem a názvem obce, pro kterou vykonává pravomoc. [4]

## 7 Srovnání Policie ČR a obecní policie

Policii ČR a obecní policii je nutno rozlišovat, a to především z toho důvodu, že příslušníci PČR mají znatelně širší pravomoci nežli strážníci obecní policie. Jak již bylo zmíněno výše hlavní rozdíl je v rozsahu působnosti, PČR je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor, který působí na celém území České republiky. Zatímco obecní policie jakožto orgán obce se zřizuje pouze v jednotlivých obcích dle místních potřeb, a za určitých okolností to není vůbec nezbytně nutné. Obecní policie se věnuje méně závažným protiprávním jednáním na rozdíl od Policie ČR, která vyšetřuje převážně trestnou činnost. Avšak obecní policie se snaží trestným činům předcházet a tím ulehčovat práci jak sobě, tak Policii ČR. Obecní policie a její funkce lze být chápána jako obecně prospěšná činnost napomáhající k ochraně bezpečnosti občanů, ale i majetku v dané obci.

Na druhé straně PČR může spolupůsobit na území obce v případě, že obecní policie není schopna vykonávat svou činnost, a především zabezpečit místní záležitosti veřejného pořádku vlastními silami. V tomto případě je starosta obce oprávněn požádat PČR o spolupráci v zajištění věcí veřejných. Ve vztazích mezi policejními složkami je očekávána nutná informační povinnost, která vede k řádnému splnění delegovaných cílů, a především ke splnění požadovaných úkolů. Vztahy mezi PČR a obecní policii jsou založeny na principu koordinačním nikoli na vztahu podřízenosti a nadřízenosti, což je nezbytný účelově součinný nástroj mezi policejními složkami. Princip nezbytně nutný k zachování žádoucího stavu bezpečnosti a veřejného pořádku ve společnosti, který mohou obě složky efektivně pokrýt v rámci svých činností a kooperace. Rozdíly mezi příslušníky PČR a strážníky obecní policie jsou nejenom v kladených požadavcích na vzdělání, úrovni výcviku, které činí výraznou nerovnováhu mezi sbory. Proto je Policie ČR v rámci své vyšší úrovně profesionality brána jako hlavní článek zajišťující bezpečnostní politiku v rámci celé České republiky. Nicméně je nezbytné dodat, že obecní policie v žádném případě nezastává a nenahrazuje činnost PČR. [23]

## 8 Pracovní poměr

### 8.1 Pracovněprávní vztahy

Vztahy vznikají při sjednání určitých podmínek výkonu dané práce mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem v pracovní době na pracovišti či jiném sjednaném místě. Jinými slovy, jde o společenský vztah mezi subjekty, kteří jsou vzájemně vázáni právy a povinnostmi vůči sobě samým. Právní vztahy upravuje a sjednává pracovní smlouva odsouhlasená všemi stranami, jejíž znění je vymezeno v zákoníku práce. Smlouva zpracovává příslušné předpisy, které musí být dodržovány všemi účastníky v dané organizaci. Pracovněprávním vztahům se rozumí jako společenským vztahům, které vznikají mezi subjekty v rámci pracovního procesu, načež jim vznikají vzájemná práva a povinnosti vzniklá na základě pracovního poměru. Subjekty v rámci pracovního procesu rozumíme účastníky, kteří jsou nositelé subjektivních práv a povinností. Účastníky pracovněprávních vztahů přesně vymezuje příslušná právní norma. Pracovněprávní vztahy lze definovat také jako vztahy závazkové, kde se všechny strany zavazují plnit dané povinnosti mezi subjekty vymezené v pracovní smlouvě. Závazkový pracovněprávní vztah lze definovat také jako vztah, kde jednomu subjektu vznikají subjektivní práva vůči subjektu druhému, kterému vzniká právní povinnost, a naopak. [16]

Pracovněprávní vztahy mohou mít dvě základní podoby, a to základní vztah nazvaný pracovní poměr a jiné pracovní vztahy založené mimo pracovní poměr, kde pracovní poměr vzniká buď na základě jmenování, nebo běžnější formou na základě pracovní smlouvy. Pracovním vztahům založeným mimo pracovní poměr je rozuměno jako dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr, které se dále dělí na:

- dohody o provedení práce,
- dohody o pracovní činnosti

Základním východiskem pracovněprávních vztahů je zákoník práce, dále mohou být upravovány ještě jinými právními předpisy, a to v případech kdy je potřeba zvýraznit některý charakteristický znak pracovního poměru (např. znak nadřízenosti, podřízenosti). [24]

### 8.2 Pracovní poměr

Vedle typického služebního poměru u Policie ČR, na jehož základě příslušníci policejních sborů vykonávají svou pracovní činnost, je zde také poměr pracovní, který bude v této části bakalářské práce blíže vysvětlen. Hlavním rozdílem mezi těmito dvěma možnými poměry je,



že pracovní poměr se řídí dle zákona č. 262/2006 Sb., zákoníkem práce, ve znění pozdějších předpisů. Kdežto služebních poměrů, které se řídí odlišnými právními předpisy, existuje hned několik, např. služební poměr vojáka z povolání nebo příslušníků bezpečnostních sborů. Zásadním rozdílem mezi pracovním a služebním poměrem je ten, že pracovní poměr uzavírají dvě smluvní strany, tedy dva subjekty, které jsou z hlediska svého postavení na stejné úrovni. Služební poměr je vztahem svou povahou veřejnoprávní povahy a jedná se o jednostranný právní vztah, neboť služební poměr vzniká ustanovením (aktem příslušného orgánu), který ustanovuje osobu na služební místo. Pracovní poměr je vztahem soukromoprávním. [24]

Základem pracovněprávního vztahu je uzavření pracovního poměru mezi účastníky pracovního procesu. Tento jev je smluvním vztahem mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, jehož předmětem je pracovní činnost, resp. závislá práce, nastávající dle pokynů zaměstnavatele, která je ohodnocena mzdou, popř. platem jako ohodnocení vykonané práce. Vznikem pracovního poměru se rozumí utvoření vztahu mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem potvrzeným a sepsaným nejdůležitějším dokumentem tohoto vztahu, a to pracovní smlouvou, která je vždy uzavřena písemně. Pracovní poměr stanovuje práva a povinnosti všech zúčastněných stran, které se tak písemně zavazují v pracovní smlouvě, popř. v jiné právní skutečnosti. S pracovní smlouvou musí souhlasit obě strany, a to jak zaměstnanec, tak i zaměstnavatel, aby byla plně platná. Zaměstnavatel si tak zajišťuje potřebnou pracovní sílu k dosažení svých hospodářských aktivit.

Pracovní poměr lze také založit na základě jmenování, její ustanovení je uvedeno v § 33 odst. 3, zákoníku práce. Jmenování je zásadně úkonem jednostranným, a to ze strany zaměstnavatele, avšak podmínkou platnosti je rovněž souhlas zaměstnance, stejně tak jako tomu je u pracovní smlouvy. Pracovní poměr založený jmenováním se zakládá pouze u vedoucího:

- organizační složky státu,
- organizačního útvaru organizační složky státu,
- organizačního útvaru státního podniku,
- organizačního útvaru státního fondu,
- příspěvkové organizace,
- organizačního útvaru příspěvkové organizace,
- organizačního útvaru v Policii České republiky

V praxi je nejběžnějším způsobem založení pracovního vztahu na základě pracovní smlouvy, vedle toho lze také pracovat ještě na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.

Pracovní poměr založený na základě pracovní smlouvy určuje svým obsahem řadu práv a povinností, které však nemusí být uvedeny pouze ve smlouvě, ale i v jiných smlouvách, či souborech norem. To znamená, že pracovním poměrem vznikají i další právní následky, které si původně strany výslovně vůbec nevymezily. Nicméně obě strany musí k případným následkům přistupovat zodpovědně a v případě jejich projevu se jich nelze nijak vyhnout. Což znamená, že po vzniku pracovního poměru jsou strany vystaveny i jiným právním následkům nežli těm, které byly výslovně zahrnuty v pracovní smlouvě. Nicméně všechny tyto případné následky jsou blíže uvedeny normami pracovního práva. [11]

### **8.3 Postup před vznikem pracovního poměru**

Před vznikem pracovního poměru se zaměstnavatel ze své působnosti zaměřuje na výběr vhodných kandidátů na pracovní pozici, především na jejich kvalifikaci, nezbytně nutné požadavky k efektivnímu výkonu funkce nebo jiné zvláštní schopnosti, které zaměstnavateli přinesou užitek, není-li stanoven jiný postup ze zvláštních předpisů. Před vznikem pracovního poměru smí zaměstnavatel požadovat od potenciálního budoucího zaměstnance, který se uchází o pozici pouze údaje související s uzavřením pracovní smlouvy. Zaměstnavatel má povinnost před uzavřením pracovní smlouvy, seznámit fyzickou osobu s právy a povinnostmi, které ze smlouvy vyplývají a vztahují se k výkonu funkce, která je předmětem pracovního poměru. Dále také fyzickou osobu informuje o pracovních podmínkách a podmínkách odměňování, které vyplývají ze zvláštních právních předpisů. V případech, kdy je stanoveno ve zvláštních právních předpisech je povinností zaměstnavatele zajistit vstupní lékařskou prohlídku pro fyzickou osobu, jež se o místo uchází, před uzavřením pracovní smlouvy. [40]

### **8.4 Pracovní smlouva a vznik pracovního poměru**

Pracovní smlouva je základním dokumentem, který zakládá pracovní poměr mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. V případě, kdy je potřeba obsazení pracovního místa uskutečnit na základě volby příslušným orgánem, považuje se zvolení za předpoklad, který předchází sjednání pracovní smlouvy. Obsazením na danou pozici způsobem jmenování se zakládá pracovní poměr v případech stanovených zvláštním právním předpisem, nestanoví-li to zvláštní právní předpis jiným způsobem.

### **Povinné náležitosti pracovní smlouvy jsou:**

- druh práce, jež je náplní pracovního vztahu,
- místo či místa, kde má být práce vykonávána,
- den nástupu do práce

Pracovní smlouva musí být sestavena písemně, přičemž její vyhotovení musí obdržet obě smluvní strany. [5]

### **8.5 Zkušební doba**

Zkušební doba je jednou z nepovinných náležitostí, které mohou být sjednány v rámci pracovní smlouvy. Pokud je zkušební doba v pracovním vztahu sjednána, poté nesmí být delší než 3 po sobě jdoucí měsíce od vzniku pracovního poměru. V zákoníku práce v § 35 je taktéž uvedeno, že zkušební doba může být stanovena i u vedoucího pracovníka na základě jmenování do funkce. V tomto případě nesmí zkušební doba přesáhnout 6 po sobě jdoucích měsíců. Dodatečné prodlužování zkušební doby není možné, pouze v případech, kdy zaměstnanec nekoná výkon své práce pro překážky ve výkonu práce. Zkušební doba se o dobu nepřítomnosti prodlužuje. Zkušební doba musí být stejně tak jako pracovní smlouva sjednána písemně a zároveň nesmí být delší nežli polovina trvání sjednaného pracovního poměru. [6]

### **8.6 Změna pracovního poměru**

V třetí hlavě, části druhé zákoníku práce je také vymezena případná změna v pracovním poměru a v jakých případech je to možné uskutečnit. Tato změna je možná pouze v případě kdy se obě strany, tedy zaměstnanec a zaměstnavatel dohodnou. Změnou je považováno i jmenování do vedoucí pozice podle § 33 odst. 3. Dále také výkon práce na jiném místě či výkon zcela jiného druhu, než bylo prvotně sjednáno v pracovní smlouvě. Veškerá ustanovení, která jsou v pracovní smlouvě uvedena lze měnit. Nicméně veškeré změny musí být provedeny písemně, jak tomu je řečeno v zákoně č. 262/2006 Sb., zákoníku práce. Přesněji v § 40 až § 47 je definováno, jak lze obsah pracovní smlouvy měnit.

V případě nesouhlasu ze strany zaměstnance, nesmí zaměstnavatel požadovat druh práce, který není sjednán v pracovní smlouvě. Změny pracovního poměru jsou v zákoníku práce rozlišeny takto:

- jmenování na vedoucí pracovní místo,
- převedení na jinou práci,
- přeložení,
- pracovní cesta,
- dočasné přidělení [40]

## **8.7 Skončení pracovního poměru**

Podle § 48 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce může být pracovní poměr ukončen následujícími způsoby, a to:

- dohodou,
- výpovědí,
- okamžitým zrušením,
- zrušením ve zkušební době

V případě, kdy je pracovní poměr sjednán na základě doby určité, může být poměr rozváznut uplynutím sjednané doby, pokud není dále prodloužen. Příslušníci, jiné, než české státní příslušnosti končí pracovní poměr rozhodnutím o zrušení povolení k pobytu, či trestem vyhoštění z území České republiky nebo uplynutím doby sjednaného pracovního povolení k výkonu zaměstnání na území České republiky. Zánik pracovního poměru vzniká také smrtí zaměstnance. [40]

## **8.8 Povinnosti vyplývající z pracovního poměru**

Souhlasem se vznikem pracovního poměru na straně zaměstnavatele i zaměstnance vznikají na základě řádně sepsané a podepsané pracovní smlouvy určité povinnosti, jimiž se obě strany zavazují, že budou náležitě plnit. Na straně zaměstnavatele jde o povinnosti zajistit přidělení práce a vytvoření podmínek pro reálné splnění těchto povinností a seznámení s pracovním řádem a ostatními příslušnými předpisy (bezpečnost a ochrana zdraví při práci), při nástupu na

pracovní pozici. Dále je zaměstnavatel povinen vyplácet zaměstnanci plat nebo mzdu, jejíž přesné detaily jsou uvedeny v pracovní smlouvě. Naopak zaměstnanec je povinen pracovat v rámci svých sil, znalostí a schopností, řídit se pokyny zaměstnavatele, vykonávat práci a dodržovat veškeré podmínky a povinnosti stanovené pracovní smlouvou. [7]

## **9 Pracovněprávní vztahy v rámci Policie ČR**

### **9.1 Vznik pracovněprávních vztahů u Policie ČR**

Nábor nových zaměstnanců a příslušníků k Policii ČR vykonává specializovaný odbor personálního oddělení ve spolupráci s Ředitelstvím pro řízení lidských zdrojů. Pojem řízení lidských zdrojů se definuje jako oblast procesů v organizaci, od úplného počátku získávání pracovníků, uzavírání pracovních smluv, motivace, osobního rozvoje až po vyplácení mezd. Nicméně základní činností zmíněných institucí u PČR je především soustředění se na výběr a příjem zaměstnanců. V příslušných právních úpravách jsou přesně stanoveny požadavky, které musí uchazeč o zaměstnání splňovat, aby mohl vzniknout pracovněprávní vztah mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. [30]

K poslednímu dni v roce 2016 bylo u PČR ve služebním poměru celkem 40 077 příslušníků Policie ČR z čehož je uvedeno 6 069 žen, a 9 644 zaměstnanců v poměru pracovním k PČR, z čehož 6 056 žen. [25]

### **9.2 Příjem zaměstnanců do pracovního poměru u Policie ČR**

Jak již bylo zmíněno výše, zaměstnanci, kteří jsou přijati pracovního poměru na základě pracovní smlouvy, se řídí zákoníkem práce, což je výrazně odlišuje od příslušníků PČR, kteří svou činnost vykonávají na základě služebního poměru. Tento pracovněprávní vztah podléhá zákonu č. 262/2006 Sb., zákoníku práce. Kde se v části druhé vymezuje celý pracovní poměr, od vzniku pracovního poměru, náležitostí pracovní smlouvy až k povinnostem vyplývajícím z pracovního poměru. Mezitím vznik pracovního poměru u obecní policie je blíže upraven zákonem č. 553/1991 Sb., o obecní policii. V tomto zákoně se detailně vymezují specifické podmínky, jež musí uchazeč o zaměstnání u obecní policie splnit a následná oprávnění a povinnosti, která se vztahují k výkonu činnosti.

## **10 Praktická část**

Pro zjištění dostatečného objemu vhodných a různorodých informací, jež slouží jako podklad k vypracování mé praktické části v této bakalářské práci, jsem se rozhodla zaslat vypracovaný dotazník do všech krajských ředitelství na území České republiky, tedy do všech 14. Dále byl dotazník zaslán na jejich jednotlivé obvodní oddělení krajů podle místní příslušnosti.

### **10.1 Interpretace dotazníkového šetření**

K dosažení cílů výzkumu a sběru výsledných dat, byla použita metoda dotazníkového šetření. Výsledky byly zachyceny v rámci internetového portálu click4survey.cz, kde měl každý respondent umožněno zodpovídat dané otázky anonymní formou. Což dle mého názoru činilo určitou výhodu pro respondenty a zároveň i pro mě, jakožto ochotu vyplňovat dotazník bez problémů a obav z šíření odpovědí a především názorů, což by se pro mnohé respondenty mohlo jevit jako ohrožení daného pracovního místa.

Dotazník tvořilo 13 otázek, z čehož 8 bylo otevřených, což umožnilo vyjádření vlastního názoru respondentů na danou problematiku. Otázky byly směřovány na vnímání svého postavení a celkového postoje k pracovnímu, ale i služebnímu poměru. Jelikož byly dotazníky dostupné k vyplnění jak příslušníkům ve služebním poměru, tak zaměstnancům v poměru pracovním.

Cílem bylo zanalyzovat vnímání postavení zaměstnanců v pracovním poměru vůči svým kolegům v poměru služebním, ale i zhodnocení vztahu příslušníků PČR k výkonu své práce, jakožto výhody, nevýhody, i následná míra spravedlivě či nespravedlivě vnímaného ohodnocení práce.

Dotazníky byly rozeslány emailem zaměstnancům PČR, jejíž kontakty byly zjištěny na stránkách policie.cz.

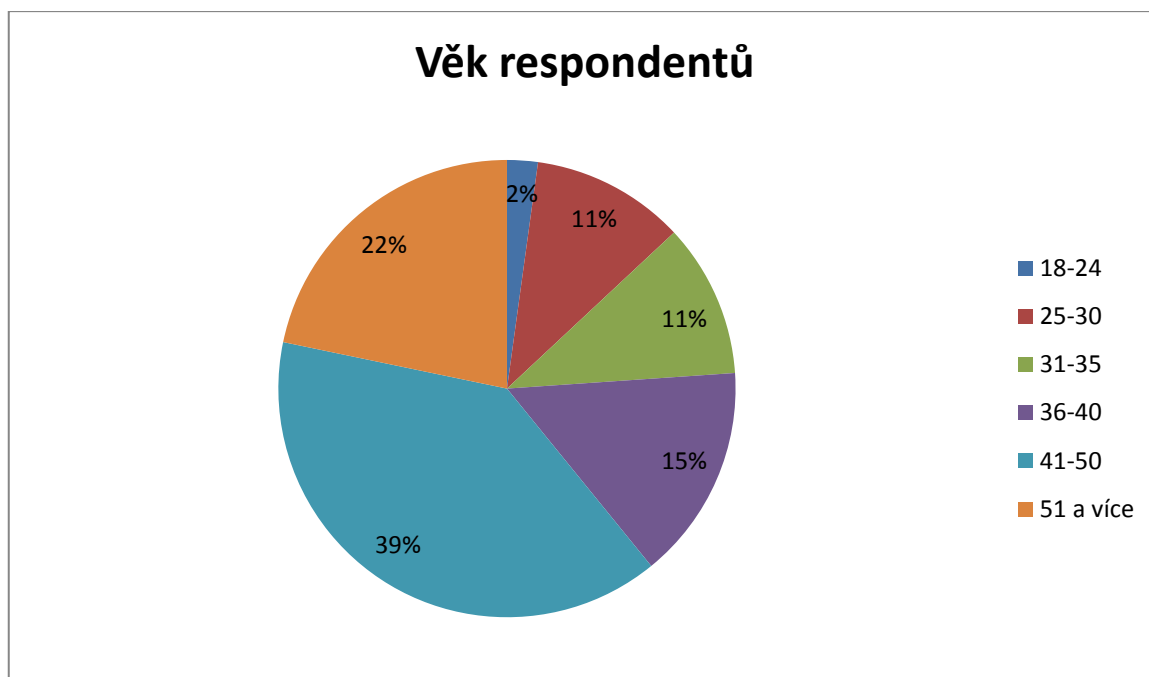
## 11 Vyhodnocení dotazníku

V rámci dotazníkového šetření bylo rozesláno celkem 110 dotazníků, zodpovězeno jich bylo 46, což je 42% návratnost. Tento vzorek lze považovat za reprezentativní. Dle rozdělení pohlaví dotazník zodpovědělo 16 mužů a 30 žen. Respondenti byli také rozděleni do 6 věkových kategorií, které jsou znázorněny v grafu č.1.

### Otázka č. 1

Tato otázka byla zaměřena na věk respondentů, pro bližší přiblížení skupiny pracovníků u PČR. Odpovědi byly rozděleny do 6 skupin, které se nachází v grafu 1.

**Graf 1 – Věk**



**Zdroj: Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření**

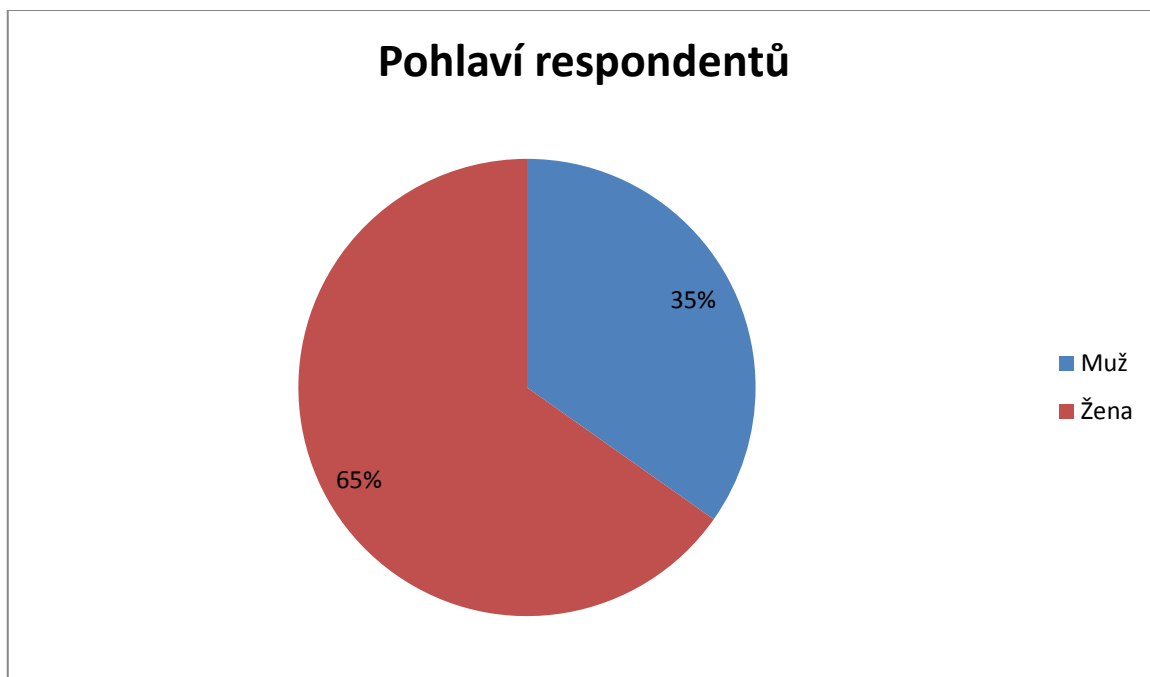
Ze získaných dat lze tvrdit, že vybraní respondenti jsou převážně starší věkové skupiny pracovníků u PČR. Nejvíce odpovědi přišlo od věkové skupiny 41-50 let. Z čehož lze usoudit, že mají značné zkušenosti, které mohou být pozitivně převedeny k výkonu hospodárné, a především efektivní činnosti PČR.



## Otázka č. 2

Následující otázka je soustředěna na pohlaví respondentů. Vyhodnocení je zobrazeno v následujícím grafu č. 2.

**Graf 2 – Pohlaví**



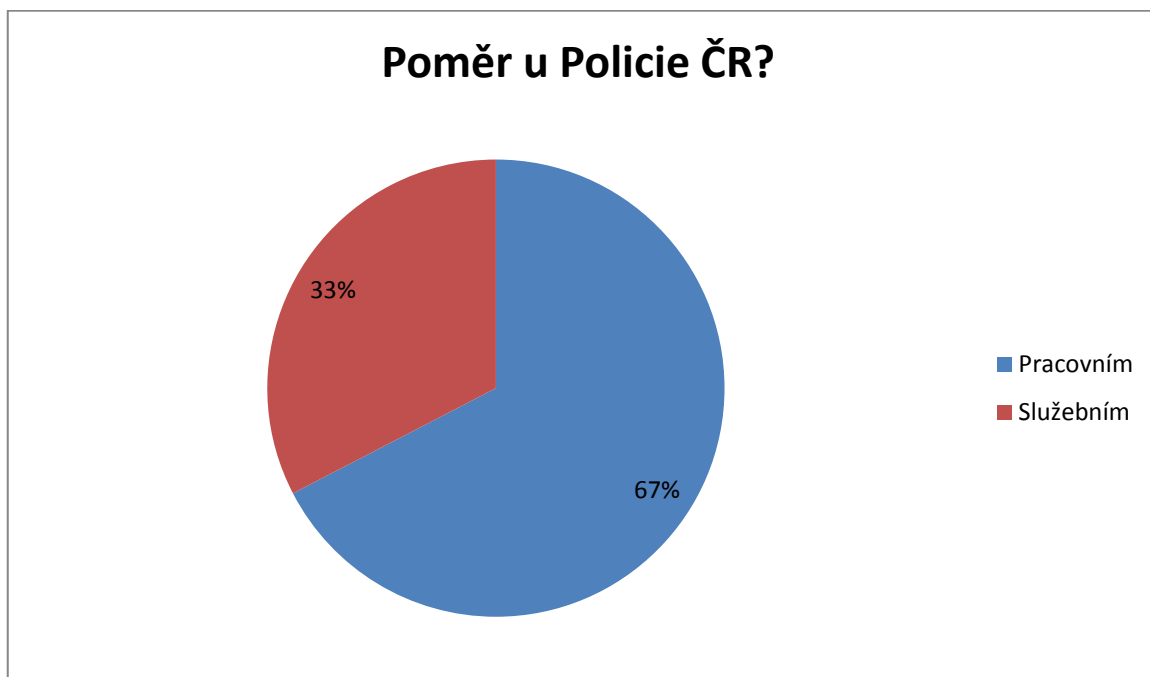
*Zdroj: Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření*

Z grafu vidíme, že převažující část respondentů byly ženy. Toto zjištění navazuje na další otázky, převážně na otázku náplně práce, kde nejvíce respondentů uvedlo výkon práce v personálním oddělení a na úseku administrativy. Z těchto údajů lze usoudit, že převážná část zaměstnanců na těchto odděleních jsou právě ženy.

## Otázka č. 3

První otázka dotazníku rozlišila, zdali je respondentem zaměstnanec v pracovním poměru u Policie ČR nebo příslušník ve služebním poměru. Otázka byla klíčová, jelikož rozlišila další vnímání a zpracování celého dotazníkového šetření.

**Graf 3 – Pracovněprávní vztah respondentů vůči Policii ČR**



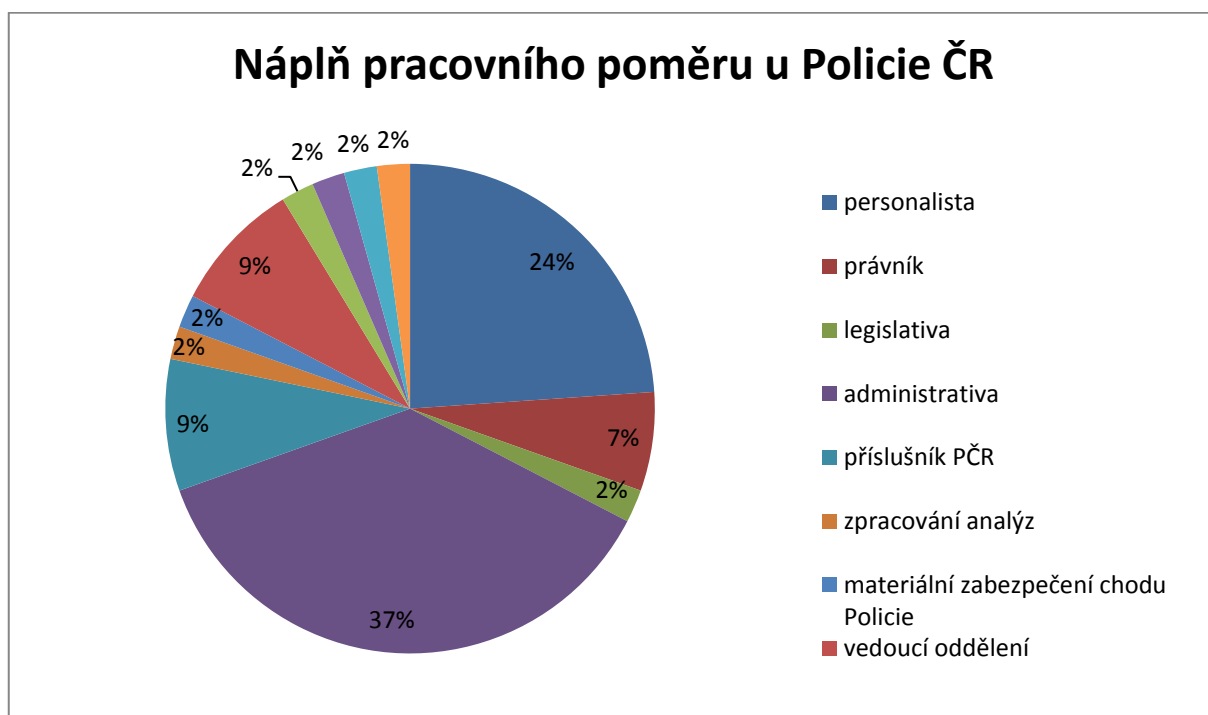
*Zdroj: Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření*

Z grafu je viditelné, že na dotazník odpověděli z převážné části zaměstnanci v poměru pracovním u PČR, což je pro mé zpracování dat naprosto vyhovující, jelikož se bakalářská práce zaměřuje právě na zaměstnance v pracovním poměru. Nicméně se musí brát v potaz, že z tohoto důvodu a převážně z názvu, kterým byl dotazník označen, mohli být dotazníky přeposílány právě na oddělení, kde se nachází převážně pracovníci v poměru pracovním k PČR.

#### **Otázka č. 4**

V této otázce respondenti uvedli, na jaké pozici se nacházejí. Tato otázka byla zcela otevřená a dávala tak prostor k vyjádření náplně práce u Policie ČR. V odpovědích se nacházelo 18 různých vyjádření náplní práce, které jsou zaznamenány v grafu č. 4.

**Graf 4 – Vyjádření náplně poměru u Policie ČR**



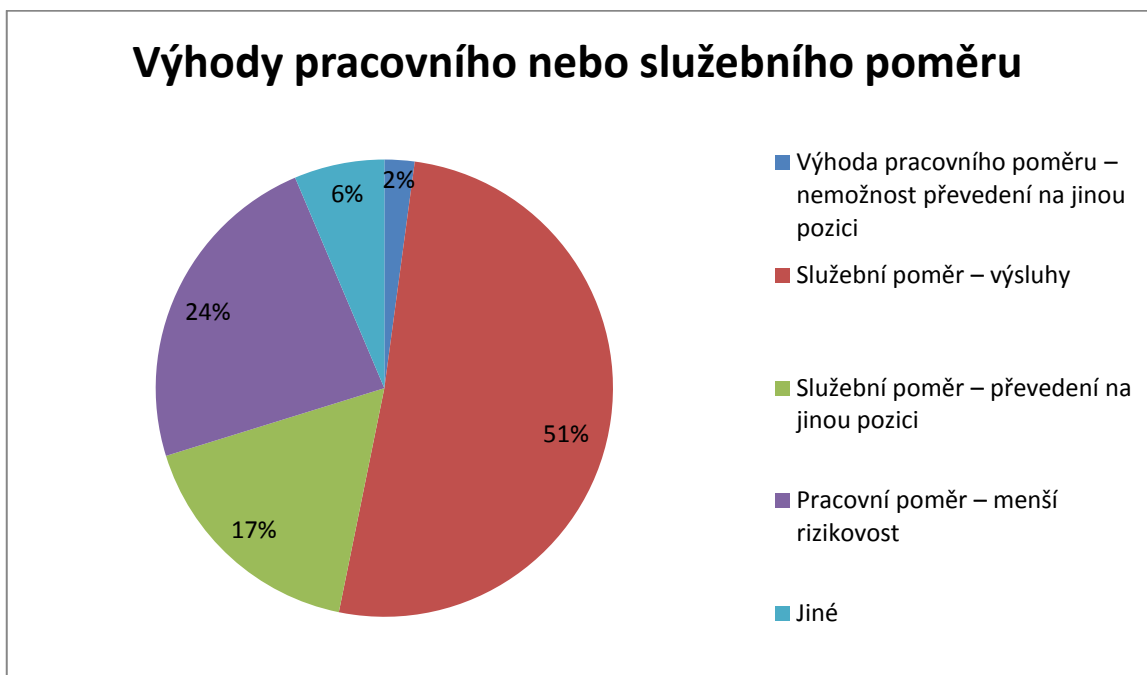
*Zdroj: Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření*

Z odpovědí je patrné, že v tomto dotazníkovém šetření převažuje pracovníků, jež se zabývají administrativními a spisovými pracemi. Při výkonu této činnosti jsou zaměstnanci v poměru pracovním. Další většinu dotazovaných tvoří pracovníci z personálních oddělení, kteří jsou taktéž v pracovním poměru. Následují jednotliví příslušníci PČR od běžných řadových policistů, vedoucích oddělení až po právníky, kteří jsou již v poměru služebním k Policii ČR.

#### **Otázka č. 5**

Tato otázka představovala zjištění v preferencích respondentů u jednotlivých poměrů, v jakém poměru z jejich pohledu spatřují spíše výhody. Převážná část odpovědí byla uzavřená, nicméně respondenti zde měli i prostor na vyjádření svého osobního názoru, na kterou odpovědělo 5 respondentů. Jejich odpovědi jsou uvedeny pod grafem č. 5.

**Graf 5 – Výhody pracovního nebo služebního poměru**



**Zdroj: Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření**

První odpověď, kde je uvedeno, že respondent vnímá výhodu spíše v pracovním poměru, protože ho nemohou převést na jinou pracovní pozici, vybral pouze jeden respondent. Z toho lze usoudit, že by pro respondenty pravděpodobně nebyl až takový problém podstoupení převedení na jinou pozici. Otázkou samozřejmě zůstává, jaké by převedení mělo znaky, zdali by se pracovník musel za novou pozici přestěhovat např. do jiného kraje, či by byl ochoten dojíždět do jiného města. V praxi tato změna pravděpodobně nebude tak častá, proto respondenti tuto možnost ne zvolili.

Druhou možností odpovědi bylo, že respondenti vidí výhodu v poměru služebním, protože se po odsloužených letech dostávají výsluhy. S touto odpovědí souhlasilo nejvíce respondentů, tedy 24. V této sociální jistotě vidím hned několik výhod do budoucna, hlavní jakožto zaopatření v této nestabilní ekonomické době. Nicméně při neustále se měnící legislativě v České republice nelze jednoznačně říci, zdali tato výhoda zůstane nadále nezměněna či přímo nezrušena.

Třetí variantou odpovědi byla výhoda, že pokud se příslušníkovi služební poměr zruší, bude převeden na jinou pozici. Výhoda je zde zřejmá v tom, že o svou práci v žádném případě nepřijde, příslušník tak má značnou pracovní jistotu. Tuto možnost si vybralo 8 ze 46 dotazovaných.

Poslední možnou uzavřenou odpovědí, byla vidina výhody v pracovním poměru, protože je méně rizikové (pracovník nemá zbraň, není v terénu). S touto odpovědí souhlasilo 11 dotazovaných. Jelikož je moje práce zaměřena na pracovní poměr, tak lze pochopit, že tuto odpověď si vybrala velká část respondentů, protože při nástupu na pozici, kde pracovník vykonává administrativní práce, personální činnost či jiné kancelářské povinnosti, není předpoklad, že přijde do styku s rizikem oproti příslušníkům ve služebním poměru.

Nakonec je nutno zmínit otevřené odpovědi, kterých byly celkem 3. První z nich byla, cituji: „Výhodu vidím v poměru služebním, protože se dá celkem slušně ohodnotit.“ Touto odpovědí je pravděpodobně myšleno platové ohodnocení, které připadá dotazovanému v rámci možností uspokojivé.

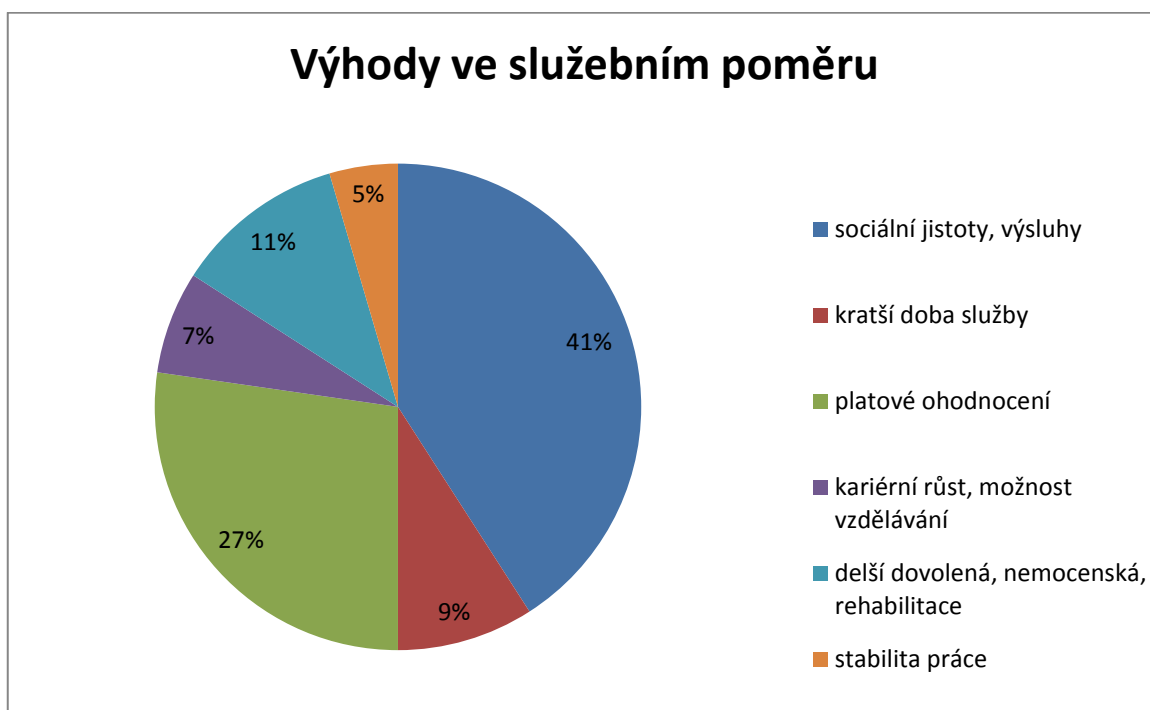
Další otevřenou odpovědí bylo, cituji: „Výhody služebního poměru značně převažují výhody pracovního poměru (více volna, dovolené, kratší doba služby, výsluhy, společenské postavení).“ Respondent v této odpovědi byl zcela podrobný ve svých tvrzeních.

V poslední odpovědi bylo uvedeno: „Výhody vidím zcela jistě u služebního poměru kvůli lepším platovým podmínkám.“ Tuto odpověď netřeba dále komentovat.

#### **Otázka č. 6**

Tato otázka byla zaměřená pouze na služební poměr, a to jaké výhody v nich respondenti především vnímají. Na tuto otázku respondenti odpovídali dohromady, tj. jak pracovníci ve služebním poměru, tak pracovníci v poměru pracovním. Možnost odpovědi na tuto otázku byla zcela otevřená, tudíž respondenti měli prostor plně vyjádřit svůj názor na danou věc.

**Graf 6 – Výhody služebního poměru**



**Zdroj:** *Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření*

Z odpovědí je patrné, že hlavním důvodem vnímání výhod služebního poměru jsou sociální jistoty, které služební poměr přináší. Velmi významné jsou také výsluhové příspěvky. V momentální době je pro přiznání tohoto příspěvku nutná minimální délka doby služby u Policie ČR po dobu 15 let, příslušník dále nesmí být propouštěn na základě spáchání úmyslného trestného činu nebo o propuštění požádat v souvislosti s vedením trestního řízení pro úmyslný trestný čin. Příspěvek představuje pravidelný měsíční příjem po skončení služebního poměru po splnění stanovené doby služby.

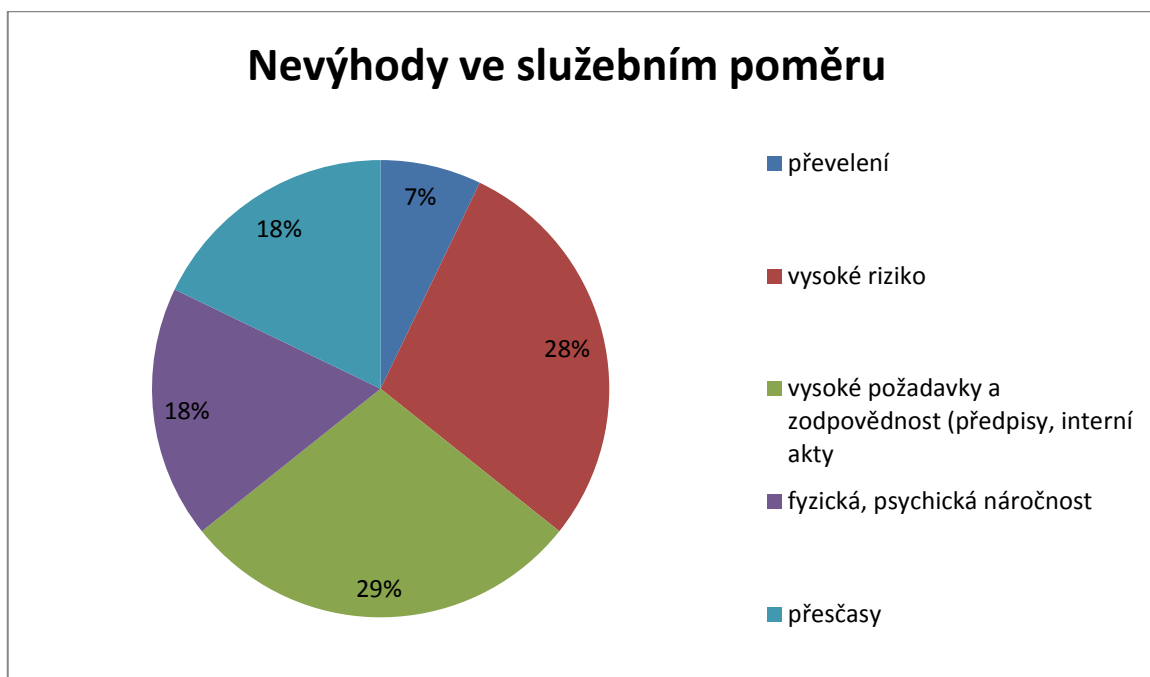
Další velkou výhodou, jež je vnímána dotazovanými je lepší platové ohodnocení oproti poměru pracovnímu, které sebou ovšem nese i značná rizika pro příslušníky PČR ve výkonu služby. Respondenti také uvedli výhody v delší době dovolené (6 týdnů), vyšší finanční příspěvky v době nemocenské a nárok na rehabilitaci, jež služební poměr umožňuje.

Pro 3 dotazované byla výhodou kratší doba služby, která v základu činí 37,5 h týdně a je rozvržena pravidelně či nepravidelně ve dvousměnném, třisměnném či nepřetržitém režimu. Mezi výhody také respondenti uvedli možnost kariérního růstu a dalšího vzdělávání, které slouží jako motivace ve službě, a především stability práce, jež služební poměr zajišťuje.

### Otázka č. 7

Následující otázka byla naopak od předchozí otázky zaměřena na nevýhody ve služebním poměru, které jsou dotazovanými vnímány. Odpovědi byly rovněž otevřené jako v předešlé otázce.

**Graf 7 – Nevýhody služebního poměru**



*Zdroj: Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření*

### Otázka č. 8

Tato otázka byla zaměřena pouze na pracovníky v pracovním poměru. Zjištěním bylo, zdali by respondenti někdy uvažovali, resp. zdali by chtěli pracovat jako pracovníci ve služebním poměru ve státní správě či jako přímí příslušníci u Policie ČR. Otázka byla otevřená, protože mě zajímalo, jak to pracovníci vnímají z pohledu určité kooperace těchto dvou odlišných poměrů. Otázka byla položena jako: „Chtěli byste pracovat jako pracovníci ve služebním poměru ve státní správě či jako příslušníci Policie ČR?“ Analýza odpovědí je zobrazena v následujícím grafu č. 8.

**Graf 8 – Zájem výkonu služby ve státní správě či u Policie ČR**



*Zdroj: Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření*

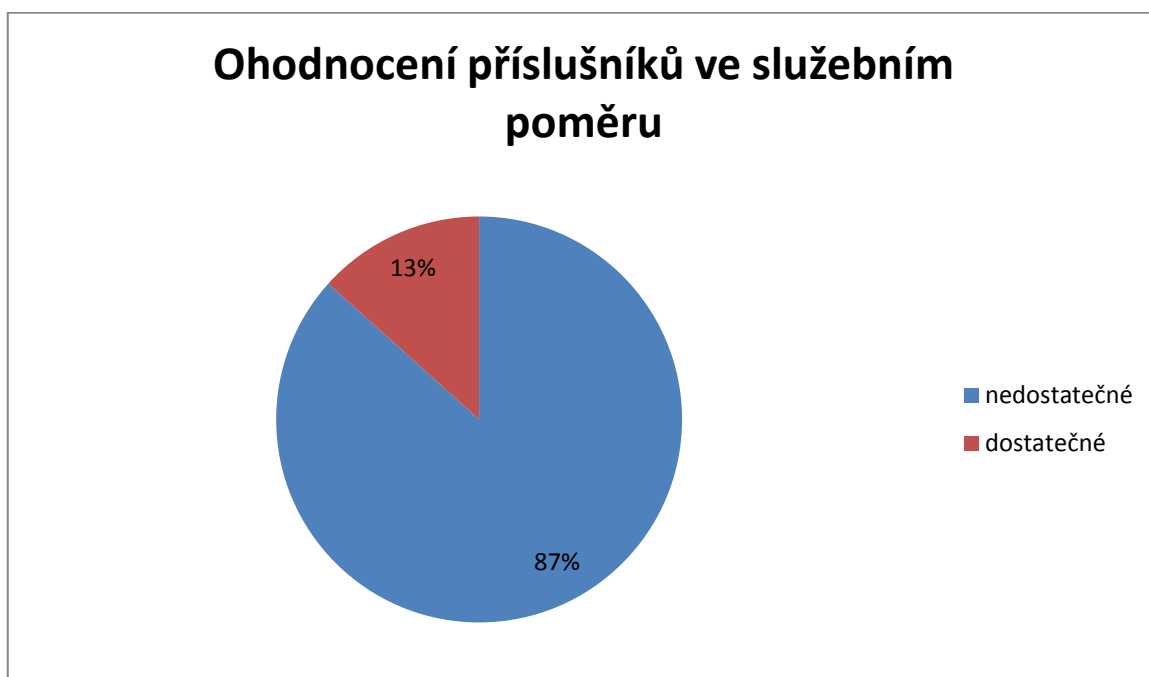
Z odpovědí vyplývá, že pracovníci v pracovním poměru by převážně rádi pracovali na základě služebního poměru a to buď, ve státní správě nebo jako příslušníci u Policie ČR. Při detailním průzkumu je zjištěno, že takto přemýšlí až 29 dotázaných respondentů, což činí 63 %. Další převážná část respondentů odpověděla striktním ne. V jednom případě se respondent vyjádřil slovy, cituji: „Podruhé už bych ve služebním poměru pracovat nechtěl.“ Z toho plyne, že má jisté zkušenosti ve výkonu služby, ale patrně nebyl spokojen. Malé procento dotazovaných se projevilo s určitou nejistotou, ale s převahou, že by ve služebním poměru pracovat chtěli.

### **Otázka č. 9**

V této otázce mě zajímalo, zda respondentům přijde ohodnocení příslušníků ve služebním poměru spravedlivé, a hlavně dostatečné vůči jejich povinnostem a riziku, kterému jsou každodenně vystaveni. Odpovědi byly zvoleny jako otevřené k případnému vyjádření podrobnějšího názoru na danou problematiku.



**Graf 9 – Vnímání hodnocení služebního poměru**



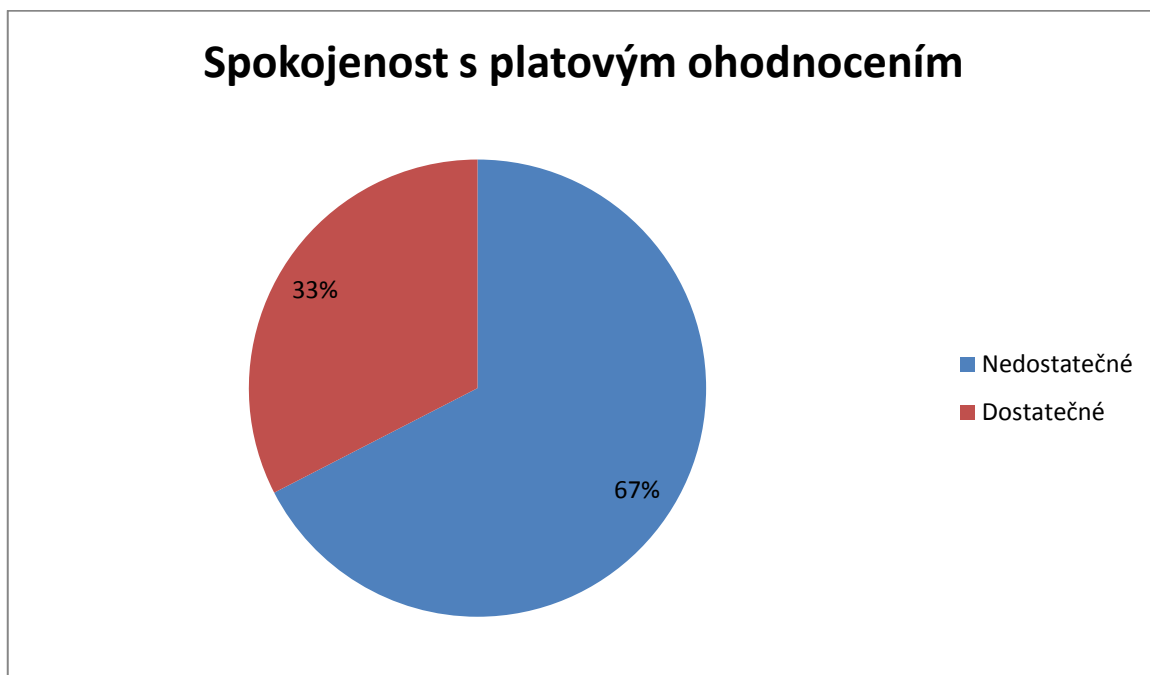
*Zdroj: Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření*

U této otázky byl vyjádřen poměrně jednoznačný názor na věc. V první řadě je nutno nahlížet na fakt, že respondentům platové ohodnocení z velké části nepřijde jako spravedlivé a dostačující. Mnoho názorů se shodovalo s tím, že finanční příspěvky jsou nespravedlivě rozdělovány mezi příslušníky, kteří konají naprosto odlišnou náplň práce, a jsou především vystaveny jinému riziku. Např. rizikový příspěvek by měl být vyplácen pouze příslušníkům, kteří riziku opravdu podstupují, nikoliv pracovníkům, kteří mají výkon své práce převážně v kanceláři, kde jim žádné riziko nehrozí. U mnoho odpovědí byl zmíněn tento fakt, že primárně záleží na dané pozici, kterou lze takto analyzovat, na věc nelze nahlížet jako na celek. Zanedbatelná část respondentů souhlasila s tím, že je ohodnocení příslušníků spravedlivé a dostatečné.

#### **Otázka č. 10**

Tuto otázku lze brát jako takovou podotázku. Určitým způsobem směřuje k otázce předešlé v souvislosti s platovým ohodnocením. Jejím účelem bylo zjistit, jak jsou respondenti spokojeni ve své aktuální pozici s ohodnocením jejich práce, zdali s něčím nesouhlasí či souhlasí a případně co by měnili. Vyhodnocení je zobrazeno v grafu č. 10.

**Graf 10 – Vnímání vlastního ohodnocení**



**Zdroj: Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření**

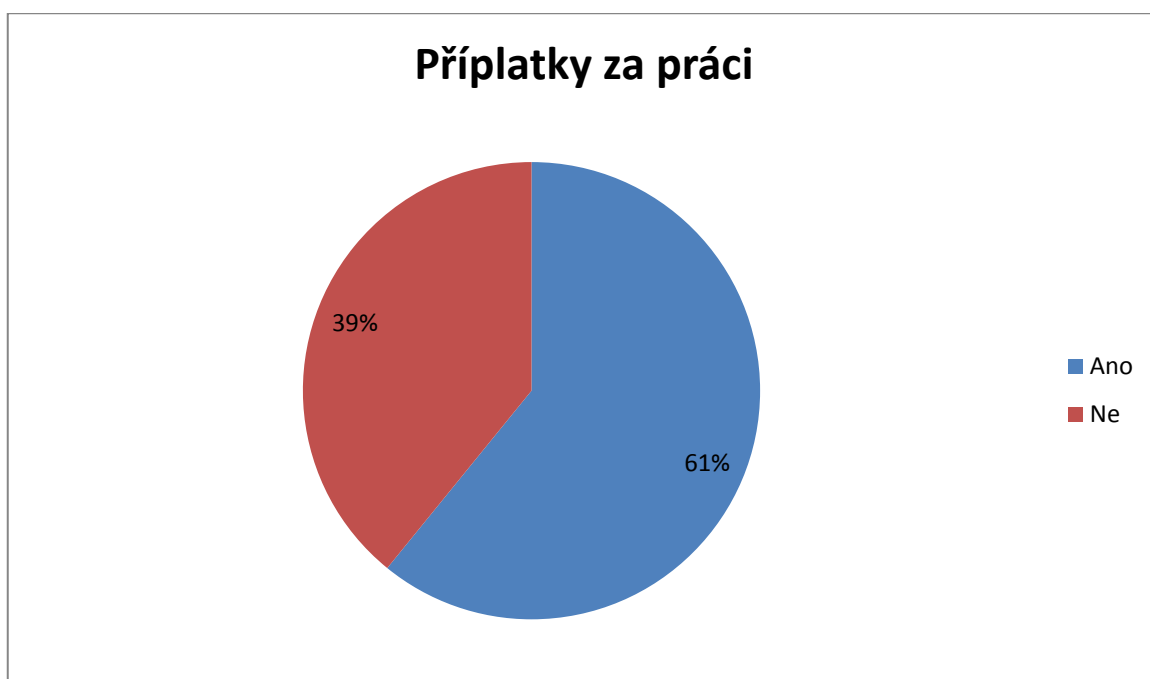
Z odpovědí můžeme vidět, že respondenti vnímají své ohodnocení z velké většiny velice negativně. Více než polovina respondentů odpověděla, že jim jejich ohodnocení nepřijde dostačující a přiměřené. Z toho lze soudit, že by současný systém měl být přehodnocen. Jelikož ohodnocení pracovníků ve státní sféře je nedílnou součástí spravedlivého postupu v řešení jakýchkoliv věcí veřejných. Zejména jako základ předejití korupčních jednání pracovníků u PČR, ale i samotných příslušníků PČR. Ohodnocení by mělo být rozděleno do více rovin, a to hlavně dle výkonu služby na velkém či malém oddělení, kde je podstatný rozdíl v nárocích na úkoly a na rizikovost v rámci daného pracovního místa.

Další částí je přidělování odpovídajících odměn zaměstnancům za jejich práci, kteří jsou tím motivováni k výkonu své činnosti a zvyšují tím efektivitu veřejné správy. Respondenti uvedli, že by je častější odměny za jejich dobře vykonanou práci potěšili i jako kompenzace za nedostatečné platové ohodnocení. Nicméně více než třetina respondentů je se svým platovým ohodnocením spokojena. Byl uveden důvod, cituji: „Své ohodnocení vnímám kladně, vždy k 15. mi přijde výplata.“ Z toho plyne, že se respondent především spokojí s včasností výplat.

### Otázka č. 11

Následující otázka měla za úkol zjistit, zda respondenti dostávají za svou práci příplatky. Zajímalo mě, jak časté je přidělování finančních odměn u PČR. Otázka zněla: „Dostáváte za svou práci příplatky?“ Odpovědi bylo možno vybírat pouze z ANO/NE.

**Graf 11 – Příplatky plynoucí z výkonu práce**



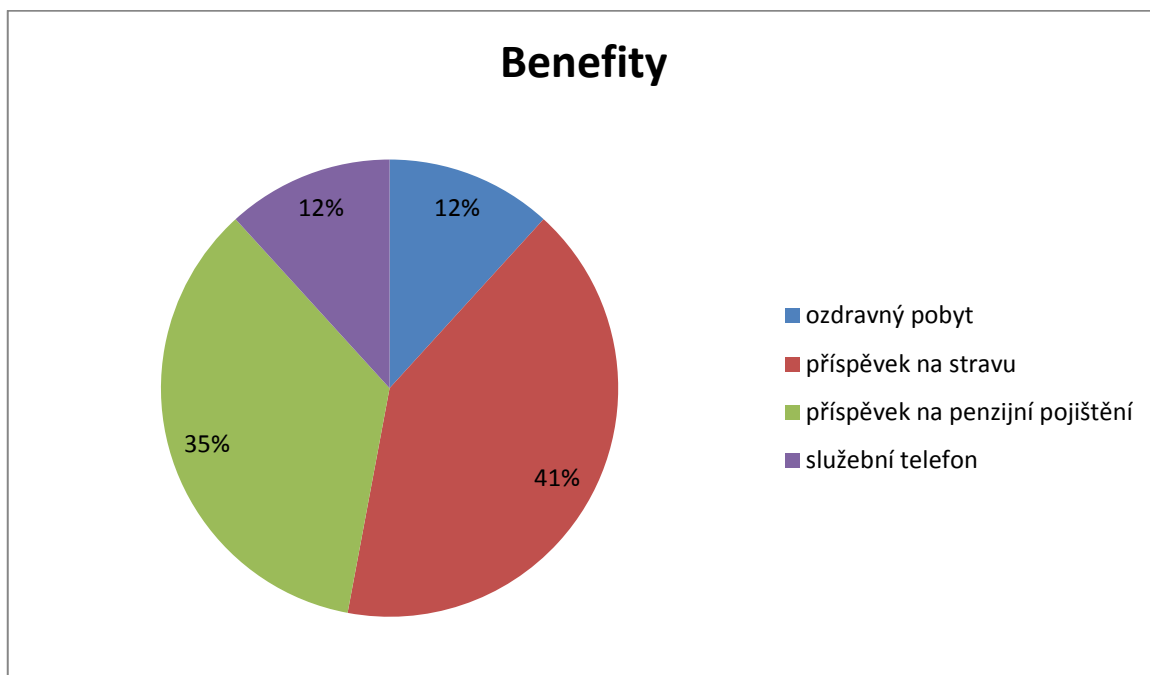
*Zdroj: Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření*

Z odpovědí je patrné, že udílení příplatků za výkon práce je u PČR poměrně časté. Nicméně v porovnání s předešlou otázkou, a ne příliš velikou spokojeností s ohodnocením za vykonanou práci, nebude výše těchto příplatků pravděpodobně nijak závratně vysoká.

### Otázka č. 12

V této otázce mě zajímalo, jaké další benefity vedle mzdy dostávají zaměstnanci u PČR. Volba odpovědi byla otevřená pro podrobný popis jednotlivých druhů benefitů, které jsou respondentům nabízeny.

**Graf 12 – Benefity plynoucí z pracovní činnosti**



*Zdroj: Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření*

Z odpovědí plyne, že největší část benefitů pochází z takzvaného fondu kulturních a sociálních potřeb (dále jen „FKSP“). Kam patří např. příspěvek na stravu, příspěvek na penzijní pojištění, na ozdravný pobyt, na dovolenou, různé zážitkové poukazy, poukazy na kulturu a sport. Dále zaměstnanci pobírají příspěvek na ošatné, služební telefon, a také na indispoziční volno.

Data mohou být lehce zkreslená, kvůli častému neuvedení přesného popisu benefitů, ale pouze uvedení: „benefity z FKSP“, které se mohou u odlišných oddělení výrazně lišit.

### **Otázka č. 13**

Tato otázka byla zaměřena na náročnost výkonu povolání, přesněji na časové vytížení v rámci výkonu dané práce. Například na požadovanou práci přesčas, nucené dodržování pracovní pohotovosti, potřeba telefonické dostupnosti mimo pracovní dobu atd. Odpovědi byly otevřené.

**Graf 13 – Náročnost pracovní činnosti**



*Zdroj: Vlastní zpracování na základě dotazníkového šetření*

Pro převážnou část respondentů jejich práce není časově náročná. Nicméně je zde i skupina lidí, která časovou náročnost práce zažívá, a to hlavně díky častým přesčasům, neustálé telefonické dostupnosti pro své podřízené a nadřízené nebo také časové náročnosti z hlediska dojíždění do práce.

## 12 Shrnutí praktické části

Podle mého názoru je nutno podotknout, že se dotazníkového šetření zúčastnila převážně starší generace respondentů, a to také ve větší míře v ženském obsazení. Z čehož lze usuzovat výrazně rozdílné názory na jednotlivé otázky. Například to, že ženy se více starají o chod celé rodiny, tudíž finanční prostředky vnímají trochu jinak než muži, protože tím musí pokrýt veškeré náklady spojené se zabezpečením rodiny a s chodem celé domácnosti.

Dalším zásadním faktem je, že se respondenti vyjádřili poměrně jasně a téměř jednoznačně, že výhodu vidí ve služebním poměru, kvůli možnosti získání výsluh po dosažení požadovaného počtu odpracovaných let. Výsluha představuje finanční podporu v pravidelných měsíčních intervalech, což je jistě značně atraktivním zaopatřením do budoucích let, které právě mnohé zájemce o práci přiláká k PČR. Nelze si také nevšimnout, že kratší doba služby a delší doba dovolené hraje velkou roli pro zajištění větší spokojenost v práci i v osobním životě, a taktéž může vést k rapidnímu zvýšení produktivity práce.

Dále lze podle reakcí respondentů na finanční ohodnocení usoudit, že s ním nejsou ve většině případů spokojeni. Nicméně z pohledu pracovníků v pracovním poměru je ohodnocení příslušníků ve služebním poměru vcelku vysoké a uspokojivé. Avšak tato vidina může být značně zkreslena tím, že pracovníci nemají žádnou zkušenost s výkonem činnosti příslušníků, především s náročností výkonu práce a hrozícím rizikem a stresem, kterému jsou každodenně vystaveni. U otázky č. 8 byl vyjádřen názor, že by respondent už podruhé pracovat ve služebním poměru nechtěl, z čehož lze konstatovat, že je na své nynější pozici v pracovním poměru je z určitých důvodů mnohem spokojenější. Po těchto zjištěních bych souhrnně shrnula, že preference jedinců se mohou značně lišit, a proto nelze jednoznačně říci co je jakožto pro celek jednotným vyjádřením na danou problematiku.

Jako zásadní bod pro bezproblémový a efektivní chod celé organizace PČR a činnosti s tím spojenou, a především co nejvyššímu zamezení korupčního jednání, které je v nynější době velice časté a stále roste, bych doporučila zavedení častějších odměn či jiných výhod, které budou umožňovány za splnění určitých mimořádných i nepříliš mimořádných výkonů. Jsem si plně jista, že tyto výhody značně zvednou efektivitu činnosti všech pracovníků PČR, a především povedou k neustálému udržení motivace k výkonu práce.

V otázce č. 6 mne zajímalo, zda by respondenti byli ochotni začít pracovat jako pracovníci ve služebním poměru ve státní správě či jako přímí příslušníci PČR. Přibližně 60 % dotazovaných by si dokázalo představit pracovat ve služebním poměru. Toto zjištění mi přijde velice zajímavé

i důležité, z toho důvodu, že se v naší zemi neustále shání vhodní, a hlavně kvalitní kandidáti na zastávání výkonu efektivní služby veřejnosti. Nicméně jak již bylo řečeno, efektivní a kvalitní výkon práce by měl být náležitě oceněn a ohodnocen. Spravedlivé a odpovídající ohodnocení pracovníků je důležitý faktor pro udržování a zvyšování motivace, ale pokud to takto zaměstnanci nevnímají, je těžké udržovat v rámci organizace vysokou kvalitu výkonu veřejné správy.

## 13 Závěr

Cílem bakalářské práce byla analýza postavení, práv a povinností civilních zaměstnanců PČR, kteří pracují na základě pracovního poměru, a následná komparace s příslušníky PČR pracujícími na základě poměru služebního. Součástí práce bylo vlastní dotazníkové šetření, které objasnilo danou problematiku.

V teoretické části jsem se snažila definovat základní pojmy, s kterými se dále pracuje při přiblížení činnosti PČR. Nedílnou součástí také bylo seznámení se s právním postavením, činností a oprávněním jednotlivých organizací, zamyšlením se nad rozdílností a poté stručné porovnání PČR s obecní policií, u které jsou strážníci právě v poměru pracovním.

Následně bylo v části praktické formou dotazníkového šetření zjištěno a následně zanalyzováno, jak respondenti vnímají činnost PČR a jak jsou spokojeni s ohodnocením své činnosti v rámci PČR. Hlavním cílem bylo porovnání postavení pracujících na základě pracovního poměru s pracovníky, jež pracují na základě poměru služebního. Ovšem samotná komparace je poměrně obtížná, jelikož činnost a náplň práce těchto dvou odlišných pracovněprávních vztahů je naprosto rozdílná. Na činnost příslušníků Policie ČR má totiž vliv mnoho daných faktorů, mezi které patří zákonem dané povinnosti, dle kterých se musí striktně a jednoznačně řídit, jejich činnost je také mnohem více kontrolována příslušnými nadřízenými orgány.

Jako část komparace s činností příslušníků PČR jsem si vybrala obecní policii, která je podřízena obci, a strážníci pracují právě na základě poměru pracovního. Činnost PČR a obecní policie se může zdát totožná, avšak opak je pravdou, jedná se o naprosto rozdílně na sobě nezávislé policie, které by si však v žádném případě neměli nijak konkurovat ve své činnosti, naopak by spolu měli kooperovat a vzájemně se doplňovat. Tak by tomu mělo být i v rámci vnitřní organizace policie, u pracujících, jež mají na starosti například administrativu, personální činnost či jinou kancelářskou práci. Činnost těchto pracovníků s příslušníky PČR může být úzce provázána a jejich spolupráce nezbytná k zajištění efektivního chodu činnosti PČR.

Základním a velice zásadním rozdílem mezi pracovním a služebním poměrem, je fakt, že se řídí naprosto jinými právními předpisy. Pro poměr pracovní je tomu zákoník práce, kde při jeho uzavírání jsou přítomny dvě strany, které jsou z hlediska postavení na stejné úrovni a nutno zmínit, že je to vztah soukromoprávní. U poměru služebního je tomu naopak, jedná se o jednostranný právní vztah, jelikož je zde osoba na dané místo ustanovena právním aktem



příslušného orgánu a je vztahem veřejnoprávním. Pracovní poměr se řídí zásadně dle zákoníku práce, zatímco služební poměr se upravuje dle příslušného a jasně vymezeného zákona dle zaměření dané činnosti. Může jít například o zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů nebo také zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě.

Pro komparaci pracovního a služebního poměru a povinností vycházejících z jednotlivých poměrů, tj. porovnání dvou rozdílných skupin pracovníků v rámci jedné organizace, jsem si vybrala pracovní dobu a s ní spojené přesčasy. Příslušníci PČR jsou mnohem častěji nuceni vykonávat přesčasy, čímž se jejich práce stává poměrně časově a teoreticky i fyzicky náročná. Můžeme soudit, že i schopnosti nutné k výkonu práce mohou být značně sníženy kvůli nedostatku odpočinku. Zatímco u pracovníků v poměru pracovním není častým zvykem vykonávat práci přesčas, což dělá práci mnohem snesitelnější a zejména efektivnější.

Se služebním poměrem jsou také spojeny zvýšené právní povinnosti, jakožto povinnost rozhodovat nestranně, zachovávat mlčenlivost o výkonu služby a primárně nemožnost provozování vlastní podnikatelské činnosti. Nicméně pro oba poměry je společná nemožnost přijímání darů či jiných výhod, které by mohly ovlivnit řádný výkon jejich činnosti a vést ke korupčnímu jednání.

Zajímavým zjištěním je fakt, že pracovníci v pracovním poměru (respondenti dotazníku) mají vysoký zájem o práci ve státní správě, ačkoliv jim na druhé straně přijde ohodnocení státních zaměstnanců v některých případech nedostatečné. Kompenzací pravděpodobně bude získání výsluhových příplatků, jež jsou zaměstnancům vypláceny, po splnění určitých podmínek a získání dalších benefitů za řádně vykonanou práci.

Jako hlavní doporučení, které se v přítomnosti stává celkem horkým tématem, bych viděla zvýšení odměňování pracovníků u PČR, čímž by se výrazně zamezilo korupčnímu jednání jak samotných policistů, tak i zaměstnanců v poměru pracovním, kteří se také mohou lehce dostat do styku s tímto nekalým chováním.

Závěrem bych zmínila, že oba poměry jsou v právech a povinnostech naprosto rozdílné, na druhou stranu se v mnohém slučují. Výhody obou poměrů jsou jednoznačně individuální a záleží na preferencích člověka, jaké plynoucí výhody z pracovněprávních poměrů upřednostňuje.

## 14 Zdroje

- [1] § 12 zák. č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů
- [2] § 2 odst. 1 zák. č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů
- [3] § 3 odst. 3 zák. č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů
- [4] § 3 zák. č. 553/1991 Sb., České národní rady o obecní policii ČR
- [5] § 33 *Zákoník práce: zákon č. 262/2006 Sb. ze dne 21.dubna 2006*. Praha: Ústav práva a právní vědy, 2014. Právo a management. ISBN 978-80-87974-02-5.
- [6] § 35 *Zákoník práce: zákon č. 262/2006 Sb. ze dne 21.dubna 2006*. Praha: Ústav práva a právní vědy, 2014. Právo a management. ISBN 978-80-87974-02-5.
- [7] § 38 *Zákoník práce: zákon č. 262/2006 Sb. ze dne 21.dubna 2006*. Praha: Ústav práva a právní vědy, 2014. Právo a management. ISBN 978-80-87974-02-5.
- [8] § 4 zák. č. 553/1991 Sb., České národní rady o obecní policii ČR
- [9] § 4e zák. č. 553/1991 Sb., České národní rady o obecní policii ČR
- [10] 283: *zákon České národní rady ze dne 21. června 1991 o Policii České republiky*. Praha: [Magnet-Press], 1991.
- [11] BĚLINA, Miroslav. *Pracovní právo*. 6., dopl. a podstatně přeprac. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2014. Academia iuris (C.H. Beck). ISBN 978-80-7400-283-0.
- [12] C.H. Beck, 2014. *Beckovy komentáře*. ISBN 978-80-7400-543-5.
- [13] DVOŘÁČEK, Zdeněk. *Právní základy veřejného pořádku: (vybrané kapitoly)*. Praha: Armex, 2004. Skripta pro střední a vyšší odborné školy. ISBN 80-86795-04-7.

- [14] DVOŘÁČEK, Zdeněk. *Právní základy veřejného pořádku: (vybrané kapitoly)*. Praha: Armex, 2004. Skripta pro střední a vyšší odborné školy. ISBN 80-86795-04-7., s. 20
- [15] DVOŘÁČEK, Zdeněk. *Právní základy veřejného pořádku: (vybrané kapitoly)*. Praha: Armex, 2004. Skripta pro střední a vyšší odborné školy. ISBN 80-86795-04-7., s. 27
- [16] GALVAS, Milan. *Pracovní právo. 2.*, doplněné a přepracované vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2015. ISBN 978-80-210-8021-8.
- [17] Macek, P. *Pořádková činnost policie (obecná část)*. Praha: Police History, 2008.
- [18] MATES, P, a kol.: *Policejní právo, právní předpisy s komentářem, 2. vyd.*, Linde Praha, a. s. 2004, s. 30
- [19] MATES, P, a kol.: *Policejní právo, právní předpisy s komentářem, 2. vyd.*, Linde Praha, a. s. 2004, s. 32
- [20] MATES, P, a kol.: *Policejní právo, právní předpisy s komentářem, 2. vyd.*, Linde Praha, a. s. 2004, s. 33
- [21] MATES, P, a kol.: *Policejní právo, právní předpisy s komentářem, 2. vyd.*, Linde Praha, a. s. 2004, s. 159
- [22] MATES, Pavel a ostatní. *Policejní právo: Právní předpisy s komentářem: Podle stavu k 1. 5. 2004. 2. vyd.* Praha: Linde, 2004. 359 pp. ISBN 80-7201-482-X
- [23] Městská policie x Policie České republiky | Týdeník Policie. *Týdeník Policie* [online]. Copyright © Týdeník Policie 2017, všechna práva vyhrazena, bez souhlasu redakce přísný zákaz užívání zde zveřejněných materiálů. [cit. 13.06.2017]. Dostupné z: <http://tydenikpolicie.cz/mestska-policie-x-policie-ceske-republiky/>
- [24] PAVLÁTOVÁ, Jarmila. *Pracovněprávní vztahy z pohledu nového občanského zákoníku*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2014. ISBN 9788073805074.

- [25] Počet příslušníků a zaměstnanců Policie České republiky – Policie České republiky. *Úvodní strana – Policie České republiky* [online]. Copyright © 2017 Policie ČR, všechna práva vyhrazena [cit. 13.06.2017]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/pocet-prislusniku-a-zamestnancu-policie-ceske-republiky.aspx>
- [26] Policejní prezident – Policie České republiky. *Úvodní strana – Policie České republiky* [online]. Copyright © 2017 Policie ČR, všechna práva vyhrazena [cit. 21.02.2017]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/policejni-prezident-policejni-prezident.aspx>
- [27] Policejní prezidium České republiky – Policie České republiky. *Úvodní strana - Policie České republiky* [online]. Copyright © 2017 Policie ČR, všechna práva vyhrazena [cit. 21.02.2017]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/policejni-prezidium-ceske-republiky-600334.aspx>
- [28] Skarka, O., *Zákon o obecní policii s podrobným komentářem*, Příbram: Polis 2008, s. 61
- [29] SKULOVÁ, Soňa. *Správa policie v současné právní úpravě*. Brno: Masarykova univerzita, 1993. Právnícké sešity. ISBN 80-210-0652-8.
- [30] *Služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů: Policie ČR : vězeňská služba, BIS, zpravodajské služby: redakční uzávěrka ..* Ostrava: Sagit, 2007-. ÚZ.
- [31] Stanovisko pléna Nejvyššího soudu pod sp. zn. Plsn. 2/96
- [32] ŠKODA, J., VAVERA, F., ŠMERDA, R. *Zákon o policii s komentářem*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013. 479 s. ISBN 978-80-7380-447-3.
- [33] *Úplné znění zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky: Úplné znění zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích*. Vyd. 9. Praha: Armex, 2015. Edice kapesních zákonů. ISBN 978-80-87451-35-9.
- [34] *Úplné znění zákona č. 283/1991 Sb. o Policii České republiky: Úplné znění zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích*. Vyd. 10. Praha: Armex, 2008. Edice kapesních zákonů. ISBN 978-80-86795-57-7.

[35] Útvary s působností na celém území ČR – Policie České republiky. Úvodní strana – Policie České republiky [online]. Copyright© 2017 Policie ČR, všechna práva vyhrazena [cit. 21.02.2017]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/utvary-s-pusobnosti-na-celem-uzemi-cr-312510.aspx>

[36] Útvary s územně vymezenou působností – Policie České republiky. Úvodní strana – Policie České republiky [online]. Copyright © 2017 Policie ČR, všechna práva vyhrazena [cit. 21.02.2017]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/utvary-s-uzemne-vymezenu-pusobnosti-794179.aspx>

[37] VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky: komentář. 2. vyd. V Praze: zák. č. 161/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů

[38] VETEŠNÍK, P., CHAUER, I., ZÍDKA, A. a kol. Obecní policie. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013. 336 s. 978-80-7380-463-3.

[39] Zákon č. 553/1991 Sb., České národní rady o obecní policii ČR

[40] *Zákoník práce: zákon č. 262/2006 Sb. ze dne 21.dubna 2006.* Praha: Ústav práva a právní vědy, 2014. Právo a management. ISBN 978-80-87974-02-5.

## **15 Seznam Příloh**

**Příloha A**    Krajská ředitelství policie ČR

**Příloha B**    Dotazník

## Příloha A Krajská ředitelství policie ČR



**Zdroj:** <http://www.policie.cz/policie-ceske-republiky/krajske-reditelstvi/>

## **Příloha B** Dotazník pro zaměstnance Policie ČR

- 1) Prosím uveďte, v jakém jste poměru u Policie ČR?
  - a) Pracovní poměr
  - b) Služební poměr
  
- 2) Prosím uveďte, co je náplní vašeho pracovního poměru u Policie ČR  
.....
  
- 3) V jakém poměru spatřujete spíše výhodu?
  - a) Pracovní poměr, protože Vás nemohou převést na jinou pracovní pozici.
  - b) Služební poměr, protože se po odsloužených letech dostávají výsluhy.
  - c) Služební poměr, protože výhodu vidím v tom, že pokud se má pracovní pozice ruší, převedou mě na jinou.
  - d) Pracovní poměr, protože je méně rizikovější (nemám zbraň, nejsem v terénu).
  - e) Jiné .....
  
- 4) Jaké vnímáte výhody u pracovníků ve služebním poměru?  
.....
  
- 5) Jaké vnímáte nevýhody u pracovníků ve služebním poměru?  
.....
  
- 6) Chtěli byste pracovat jako pracovníci ve služebním poměru ve státní správě či jako příslušníci Policie ČR?  
.....
  
- 7) Pripadá vám ohodnocení policistů ve služebním poměru spravedlivé a dostatečné?  
.....
  
- 8) Jak vnímáte své platové ohodnocení? Je podle vás spravedlivé a dostatečné?  
.....
  
- 9) Dostáváte za svou práci příplatky?
  - a) ANO
  - b) NE
  
- 10) Dostáváte vedle mzdy nějaké jiné benefity? Popřípadě jaké?  
.....



11) Je vaše práce z hlediska času nadstandardně časově náročná (např. práci přesčas, pracovní pohotovostí, potřebou telefonické dostupnosti ze strany zaměstnavatele atp.)?

.....

12) Kolik je vám let?

- a) 18-24
- b) 25-30
- c) 31-35
- d) 36-40
- e) 41-50
- f) 51 a více

13) Vaše pohlaví?

- a) Muž
- b) Žena